

کتابچه توجیهی کارکنان بخش جراحی

(محور آموزش و مهارت آموزی حاکمیت بالینی)

مرکز آموزشی و درمانی الزهرا (س) تبریز

شروع پروژه پاییز ۹۰

ویرایش نهائی تابستان ۹۱

معرفی همکاران پروژه:

- ۱ - حسنیه کمالی(مدیر خدمات پرستاری)
- ۲ - مینا عزبدفتری(مسئول بخش)
- ۳ - پریسا سروی(مسئول پروژه)
- ۴ - عالیه حاجی قنبری(همکار پروژه)
- ۵ - شلاله راجی(پرستار بخش - همکار پروژه)
- ۶ - زرنگار قاسم زاده(پرستار بخش - همکار پروژه)
- ۷ - رقیه میلانیان زاد(پرستار کنترل عفونت)
- ۸ - میترا برزین پور(سوپراوایزر در گرددش)
- ۹ - خدیجه زاهد(سوپراوایزر در گرددش)
- ۱۰ - صغیری مستاجر(کارگزین مسئول)
- ۱۱ - منیره تقی زاده(مسئول خدمات پاراکلینیک)
- ۱۲ - فریبا شمسعلیزاده(کارشناس تعمیرات و تجهیزات پزشکی)
- ۱۳ - چهزاد بهرام زاده(کارشناس آزمایشگاه)
- ۱۴ - معصومه صمدی شمس(سوپراوایزر آموزشی - ویراستار)

مسئول ویرایش کتابچه:

معصومه صمدی شمس - سوپراوایزر آموزشی

فهرست مطالب

فصل ۱	معرفی مرکز
فصل ۲	معرفی بخش
فصل ۳	رسالت بخش
فصل ۴	استانداردهای بخش
فصل ۵	Cases
فصل ۶	آموزش‌های حین ترخیص به بیماران
فصل ۷	فرایندها
فصل ۸	تجهیزات پزشکی
فصل ۹	اختصارات اختصاصی بخش
فصل ۱۰	داروهای کراشکارت
فصل ۱۱	پروتکل ها و دستورالعملها
فصل ۱۲	اطلاعات آزمایشگاهی
فصل ۱۳	بخشنامه ها و دستورالعملهای کارگزینی در رابطه با کارکنان

فصل ۲

معرفی بخش

فضای فیزیکی بخش:

تعداد اتاق: ۹ اتاق دو تخته ، ۱ اتاق سه تخته و ۱ اتاق پنج تخته

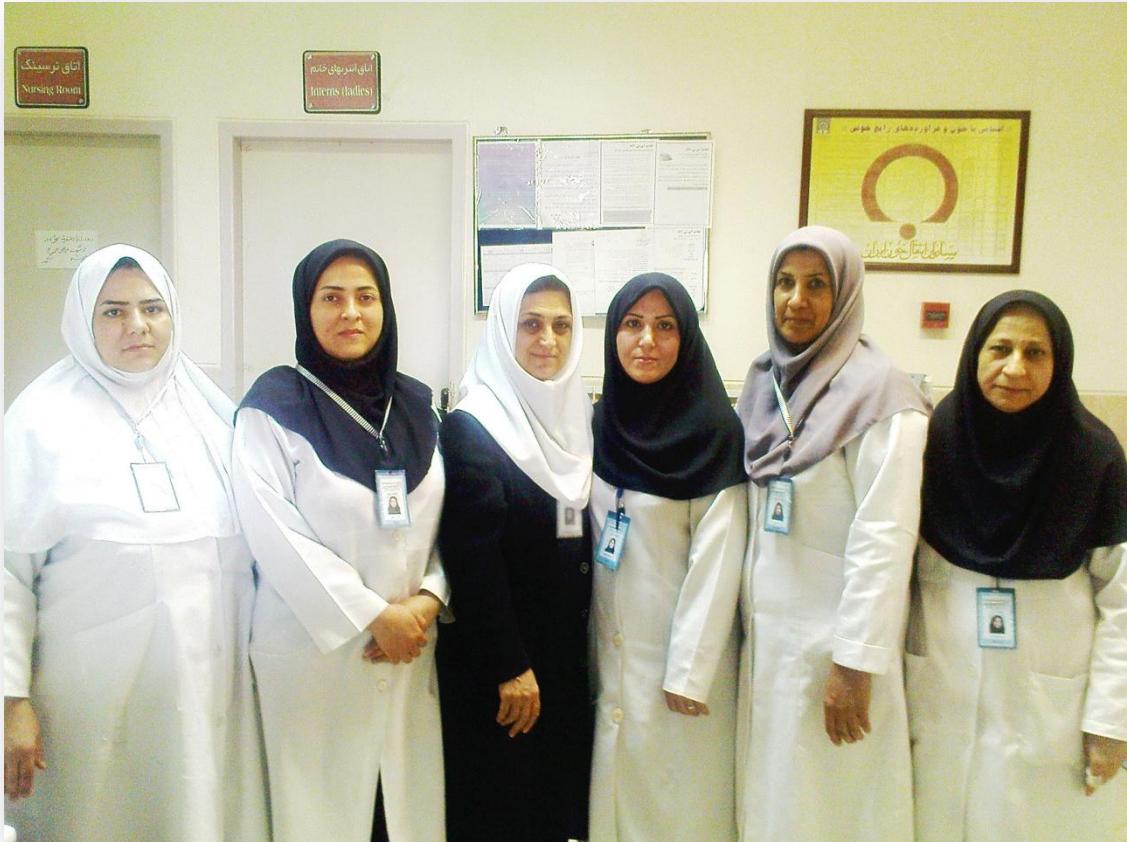
تعداد تخت مصوب: ۲۲+۶ تخت اکسترا در محوطه سالن بخش

سایر قسمتهای بخش شامل موارد ذیل میباشد:

- ایستگاه پرستاری (مشتمل بر اتاقهای رزیدنت سال ۳ ، رزیدنت سال ۴ ، اتاق استراحت کارکنان پرستاری ، اتاق کار کارکنان پرستاری ، آبدارخانه و سرویس بهداشتی)
- اتاق کوچک در قسمت ورودی سالن با عنوان اتاق معاينه (جهت انجام معاينات واژینال و تنقیه و)
- انبار البسه
- انبار ملزومات
- انبار دارو

ترکیب پرسنلی بخش جراحی

در این بخش تعداد ۱۴ پرستار (سرپرستار، پرستار staff و ۱۲ نفر پرستار در گردش)، ۶ کمک بهیار، و یک منشی همکاری مینمایند.

شیفت

صبحکاری:

- سروپرستار ----- ۱ نفر
- پرستار و بهیار ----- ۲-۳ نفر
- منشی بخش ----- ۱ نفر
- خدمات مشترک با بخش ICU ----- ۱ نفر
- کمک بهیار ----- ۲-۳ نفر

شیفت عصرکاری و شبکاری:

- پرستار ----- ۲-۳ نفر
- کمک بهیار ----- ۱ نفر
- خدمات مشترک با بخش ICU ----- ۱ نفر

یونیفرم کارکنان واحدهای درمانی:

- سرپرستار: روپوش و شلوار سرمه ای با مقنعه و کفش سفید
- پرستار staff و پرستار در گردش: روپوش و کفش سفید با مقنعه و شلوار سرمه ای
- منشی: روپوش ، شلوار و مقنعه نوک مدادی با کفش سفید
- کمک بهیار: روپوش و کفش سفید با مقنعه و شلوار طوسی
- خدمات: روپوش و شلوار کرمی و مقنعه طوسی

فصل ۳

رسالت بخش

مراقبتهای قبل و بعد از جراحی برای بیماران با تشخیص های ذیل:

- بیمارانی که نیاز به جراحی های زنان دارند(لاپاراسکوپی ، لاپاراتومی ، هیسترکتومی ، سیستوسل ، رکتوسل و (.....)
- خونریزیها و حاملگی های غیر طبیعی زیر ۲۰ هفته حاملگی(سقط ، مول و EP)
- بیماران های پر استیموله (OHSS)ovarian hyper stimulation syndrome
- مادران حامله با استفراغ های بد خیم(ویار hyper emesis gravidaum)
- بیماران بستری جهت کموترایپی(شیمی درمانی) میباشد. عوارض بعد از زایمان(عفونت محل جراحی به دنبال سزارین یا محل اپی زیاتومی ، تب و لرز ، ماستیت و یا شقاق پستان ، احتقان پستان و)
- خونریزیهای غیر طبیعی واژینال (AUB) در دختران نوجوان یا زنان(اصلاح آنمی با ترانسفوزیون خون)

فصل ۴

استانداردهای بخش

استانداردهای بخش ICU

- ✓ از یونیفورم (لباس کار طبق مقررات) تمیز استفاده شود.
- ✓ از کفش مناسب و راحت استفاده شود.
- ✓ ناخنها کوتاه و تمیز باشد.
- ✓ از زیورآلات استفاده نشود.
- ✓ مقررات ورود و خروج به بخش رعایت شود.
- ✓ شستن دستها بطور مناسب انجام شود.
- ✓ دخانیات استفاده نشود.
- ✓ واکسیناسیون پرسنل کامل باشد.
- ✓ از حفاظهای مناسب از قبیل ماسک - گان - دستکش و عینک استفاده شود.

فصل ٥

cases

آمادگی بیمار قبل از اعمال جراحی

۱ - آمادگی بیمار قبل از عمل جراحی TL

- بیمار شب قبل از عمل ، مایعات میل نماید.
- اوراق پاراکلینیکی ضمیمه پرونده شود.
- برگ رضایت عمل جهت اطمینان چک شود.
- برگ آمادگی قبل از جراحی ، به طور کامل تکمیل گردد.

۲ - آمادگی بیمار قبل از اعمال جراحی هیسترکتومی آبدومینال ، هیستروپلاستی ، ترمیم ، لپاراوتومی

- شام مایعات میل نماید.
- از ۱۲ شب به بعد NPO بماند.
- بیمار عصر روز قبل از جراحی ، روغن گرچک میل نموده و پس از حدود یک ساعت در دو نوبت به فاصله ۵-۶ ساعت ، انما انجام شود.
- بیمار شب قبل از جراحی ، با صابون ضد باکتری استحمام کند.
- بیمار شیو گردد.(بهترین زمان شیو ، چند روز قبل از جراحی یا بلافاصله قبل از جراحی و در اتاق عمل میباشد).

۳ - آمادگی بیمار جهت کورتاژ ساکشن کورتاژ و هایمنکتومی

- بیمار صبح روز عمل ، ناشتا باشد.
- بیمار شب قبل از جراحی ، با صابون ضد باکتری استحمام کند.
- بیمار شیو گردد.(بهترین زمان شیو ، چند روز قبل از جراحی یا بلافاصله قبل از جراحی و در اتاق عمل میباشد).

۴ - آمادگی بیمار جهت ترمیم پارگی درجه ۳ و ۴ و فیستول و سایر جراحیهایی که دستور آمادگی دو روزه دارند.

روز اول:

- ۱ - رژیم کم تفاله
- ۲ - شیاف بیزاکودیل یک عدد ساعت ۲۱:۰۰
- ۳ - فرق دایجستیو یک عدد خوارکی هر ۸ ساعت (۰۶:۰۰ - ۱۴:۰۰ - ۲۲:۰۰)
- ۴ - بیمار عصر ، روغن گرچک میل نموده و پس از حدود یک ساعت در دو نوبت به فاصله ۵-۶ ساعت ، انما انجام شود.
- ۵ - مشاوره بیهوشی انجام شود.

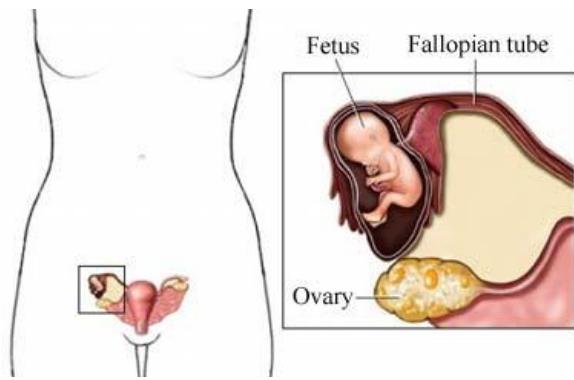
روز دوم:

- ۱ - شربت اریترومایسین یک گرم خوارکی (دو و نیم قاشق) (۱۳:۰۰ - ۱۴:۰۰ - ۲۳:۰۰)
- ۲ - فرق مترونیدازول ۲۵۰ میلی گرم دو عدد خوارکی (۱۳:۰۰ - ۱۴:۰۰ - ۲۳:۰۰)
- ۳ - بیمار شب قبل از جراحی ، با صابون ضد باکتری استحمام کند.
- ۴ - از ۱۲ شب به بعد NPO بماند.
- ۵ - مشاوره بیهوشی انجام شود.

روز سوم:

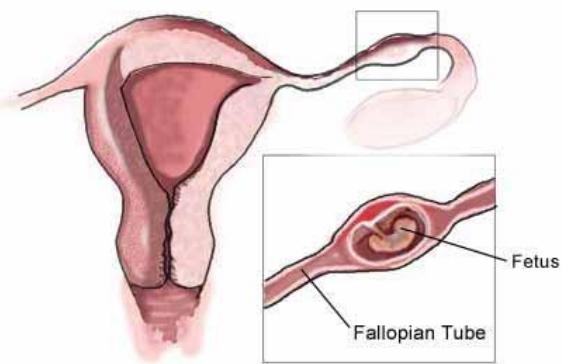
- ۱ - بیمار ساعت ۰۷:۴۵ به اتاق عمل منتقل میشود.

حملگی خارج از رحم EP(Ectopic pregnancy)

تعريف بیماری

در این نوع حاملگی ، تخم بارور در خارج از حفره رحمی لانه گزینی کرده و شروع به رشد میکند.

علت بروز بیماری:

مهمترین آنها عبارتنداز سالپینزیت ، چسبندگی های اطراف لوله ، ناهنجاریهای تکاملی لوله های رحمی ، سابقه حاملگی نابجا ، اعمال جراحی بر روی لوله های رحمی ، تومورهایی که ساختمان و ظاهر آناتومیک لوله ها را به هم میزنند از جمله میوم های رحمی و توده های آدنکس ، برگشت خون حاملگی ، استفاده از

سیگار به هنگام لقادیر ، شکست روشی جلوگیری از بارداری مانند استفاده از IUD و قرص های ضد بارداری که تنها حاوی پروژسترون هستند.

علائم و نشانه های بالینی:

درد شایعترین و ثابت ترین علامت EP است. بیشتر بیماران در اوایل حاملگی از دردهای لگنی یا پایین شکم شبیه دردهای کولیکی در طرف مبتنلا شکایت میکنند. در پارگیهای لوله ای درد شدید و تیزی در لگن احساس میکنند. (٪۱۰ بیماران علاوه بر درد لگن از درد کتف نیز شکایت دارند که علت آن خونریزی داخل صفاق و تحریک دیافراگم است)

تشخیص: با استفاده از آزمایش BHCG ، بررسی های سونوگرافی ، علائم بالینی ، دیلاتاسیون و کورتاژ رحم و لایپاراسکپی

درمان:

* بهترین درمان EP برداشتن آن از طریق جراحی است. اینکار باید به سرعت و بلا فاصله پس از تشخیص انجام شود. در درمان حاملگی خارج از رحمی باید خونریزی را متوقف کرد. بنابراین درمان معمولاً شامل قطع لوله درگیر است.

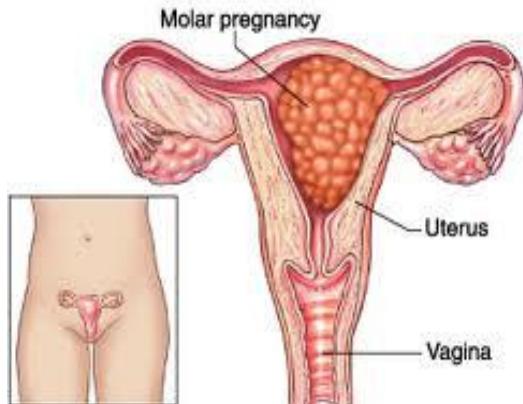
* روش دیگر استفاده از داروی شیمی درمانی متوترکسات (MTX) است که سنتز اسیدهای هسته ای را در سلولهای تروفوبلاست بلوك میکند. متوترکسات تنها در حاملگی های کوچک زیر سه سانتی متر و پاره نشده مصرف میشود.

مراقبهای پرستاری:

- ۱ - گرفتن شرح حال از نظر عفونت لگن ، استفاده از IUD و اعمال جراحی بر روی لوله ها
- ۲ - شروع انفوزیون وریدی با سرم لاکتات رینگر
- ۳ - تخلیه مثانه با سوند فولی
- ۴ - بررسی و مشاهده بیمار از نظر شوک هیپوولمیک
- ۵ - بررسی و مشاهده بیمار از نظر خونریزی واژینال
- ۶ - فرستادن نمونه خون جهت آزمایش کامل خون (CBCdiff , Platelet , PT , PTT , INR Fib , BUN , Cr , BG , Rh , Crass match , BT-CT , U/A , U/C , SGOTT , SGOPTT)
- ۷ - در صورت وجود درد در ناحیه شانه ها ، گزارش آن به پزشک
- ۸ - کنترل VS هر چهار ساعت
- ۹ - در صورت لزوم آماده کردن بیمار جهت جراحی

مول هیداتی فرم

Mole Hydatidiform

تعریف بیماری:

گاهی اوقات در یک حاملگی غیر طبیعی، جفت به یک توده بافتی همچون یک خوشه انگورک یا یک کیست هیداتیدی تغییر شکل می‌یابد.. این امر به خاطر رشد غیرطبیعی پرزی کورینی است که در آن‌ها اپیتیلیوم افزایش بافته و استروها قسمت اثر حفره حفره شدن‌های کیسه‌ای قرار می‌گیرد این ناهمجارتی مول نامیده می‌شود. مولها معرف مکانیزم‌های کروموزومی غیر طبیعی هستند که نمونه اولیه جنینی را تحت تاثیر قرار میدهند. در بیشتر مولهای کامل کروموزومها تمامه منشا پدری دارند. کاریوتیپ $46XX$ است. و با استثنای نادر مارکرهای ژنتیکی هموژیگوت هستند. مولها معمولاً حفره رحم را اشغال می‌کنند به ندرت ممکن است در لوله فالوپ و یا تخمدان جایگزین گردند.

تشخیص:

وجود خونریزی مداوم و رحمی که اندازه آن بزرگتر از اندازه مورد انتظار است. سایر شاخص‌های تشخیصی: بالا بودن **BHCG** نسبت به مقادیر طبیعی در حاملگی و طرحی مانند بوران برف در سونوگرافی

علایم بالینی:

- ۱ - خونریزی در نیمه اول حاملگی شایع‌ترین علامت است و از حالت لکه بینی تا خونریزی شدید متغیر است.
- ۲ - درد نیمه تحتانی شکم
- ۳ - استفراخ بدخیم
- ۴ - توکسیمی قبل از هفته ۲۴ حاملگی (بروز پره اکلمپسی - اکلمپسی قبل از ۲۴ هفتگی)
- ۵ - فقدان ضربان قلب جنین و عدم حس اندام‌های جنین
- ۶ - بزرگی رحم نسبت به سن حاملگی
- ۷ - بالا بودن میزان **BHCG** سرم ۱۰۰ روز یا بیشتر پس از اخرين قاعده‌گي
- ۸ - دفع وزیکول که مهمترین علامت مول هست.

درمان مول:

تخلیه ان با ساکشن وسپس کورتاژ شدید رحم بدون توجه به سن حاملگی. پس از تخلیه مول هیداتی فورم تیتر BHCG باید بطور ثابت کاهش یابد و معمولا در عرض ۱۲-۱۶ هفته به سطح غیر قابل اندازه گیری برسد.

بورسی پیگیرانه حاملگی مول:

- ۱ - جلوگیری از حاملگی حداقل به مدت ۶ ماه با استفاده از روشهای هورمونی جلوگیری از حاملگی
- ۲ - پایش میزان BHCG سرم هر ۲ هفته یکبار
- ۳ - تا زمانی که میزان سرمی BHCG در حال پیشرفت است شیمی درمانی آندیکاسیون ندارد.
- ۴ - هنگامیکه میزان BHCG به حد طبیعی رسید بیمار هر ماه یکبار به مدت ۹ ماه تست میشود سپس پیگیری قطع میشود و اجازه حاملگی داده میشود.

مراقبت‌های پرستاری قبل از تخلیه مول:

- ۱ - گرفتن ترجیحاً دو رگ
- ۲ - تعییه سوند فولی
- ۳ - ازمایش کامل خونی و تعیین گروه خونی و اماده نمودن خون کراس مج شده
- ۴ - اندازه گیری BHCG قبل از کورتاژ
- ۵ - ازمایش PT , PTT , INR Fib

مراقبت‌های پرستاری بعد از تخلیه مول:

- ۱ - بررسی بیمار از نظر خونریزی و شوک
- ۲ - کنترل V/S هر ۴ ساعت
- ۳ - آموزش به بیمار در مورد روشهای جلوگیری از بارداری
- ۴ - اندازه گیری HB,HCT بعد از کورتاژ
- ۵ - تزریق اکسی توسمین طبق دستور پزشک

تهوع و استفراغ

تعريف بیماری:

در ۵۰ درصد حاملگی ها رخ میدهد. خصوصیات آن عبارتند از :

۱ - از هفته ۶-۱۲ حاملگی بطور قابل ملاحظه ای دیده میشود.

۲ - در صبح بیشترین شدت را دارد.

۳ - افزایش سریع HCG در تریمستر اول، افزایش استرادیول و فشار روحی از علل احتمالی اند.

ویار حاملگی

Hyperemesis Gravidarum

تعريف بیماری:

استفراغ مقاوم به درمان همراه با دهیدراتاسیون و کتونوری را میگویند.

درمان :

۱ - خوردن غذاهای خشک و سبک مانند نان خشک یا بیسکوییت هنگام صبح قبل از برخاستن از بستر

۲ - پرهیز از مصرف غذاهای پرچرب و پر ادویه

۳ - کم کردن میزان غذادر هر وعده و افزایش تعداد وعده های غذایی

۴ - دوری از بوی مواد غذایی در حال طبخ

۵ - حمایت روحی و روانی

۶ - تزریق امپول ویتامین B6

۷ - امپول متوكلوپرامید

۸ - بسترسی کردن بیمار

۹ - سونوگرافی

عفونت محل عمل

- تعریف بیماری :
- عفونت محل انسزیون معمولاً از روز چهارم بعد از عمل باعث تب میشود.
- ریسک فاکتورهای عفونت زخم:
 - چاقی
 - دیابت
 - درمان با کورتیکواسترودئیدها
 - انمی
 - ایجاد هماتوم

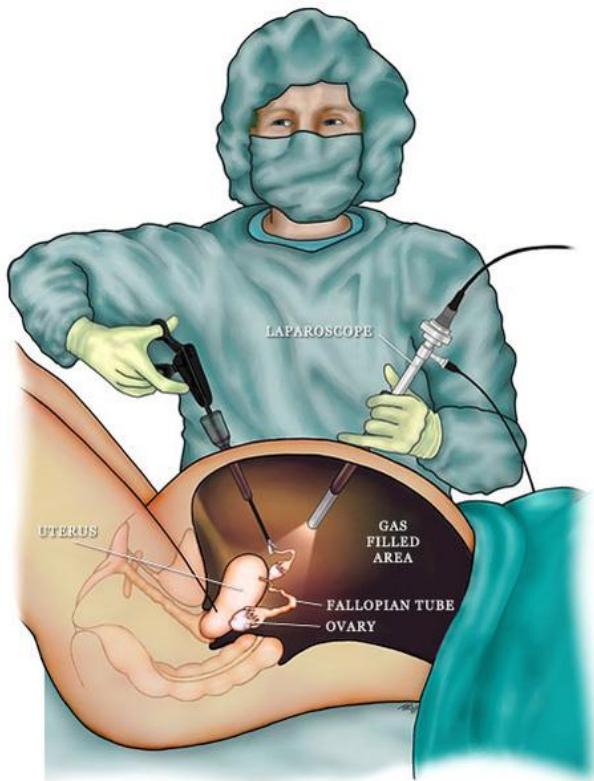
درمان :

- ۱ - درمان سرپایی
- ۲ - بسترهای
- ۳ - گرفتن IV Line برای تزریقات وریدی
- ۴ - کشت از محل ترشحات
- ۵ - ارسال ازمایشات U/C,U/A,B/C , CRP,ESR ,CBCdiff , BUN , Cr
- ۶ - شروع آنتی بیوتیک بعد از انجام کشت خون
- ۷ - سونوگرافی
- ۸ - جراحی(ترمیم محل عفونت بعداز برطرف شدن آن)

- * بهترین درمان آنتی بیوتیکی : کلیندامايسین و جنتامايسین است.
- * در صورت اختلال فونکسیون کلیه : کلیندامايسین به همراه سفالسپورین نسل دوم (سفوکسیتین)
- * در موارد ابسه یا شک به ان: مترونیدازول و جنتامايسین
- * در موارد شکست درمان و عوارض: ایمیپنem و سیلاستاتین

در ۹۰٪ زنان درمان شده با یکی از روشهای فوق بهبودی در عرض ۴۸-۷۲ ساعت ایجاد خواهد شد.
۲۴ ساعت بعد از قطع تب بیمار میتواند مرخص شود و هیچگونه درمان اضافی بعد از ترخیص لازم نیست.

لپاراسکوپی چیست؟

عمل جراحی لپاراسکوپی، تکنیکی جدید در جراحی با حداقل تهاجم (minimally invasive) می باشد که تنها برشهایی با طول حدوداً ۰.۵ تا ۱.۵ سانتی متر بر روی شکم بیمار ایجاد می گردد. ابزار جراحی لپاراسکوپی که شامل: لنز، الکتروکاتر، کلیپ اپلایر، قیچی مخصوص و ... می باشند از طریق برشهای مذکور وارد شکم بیمار شده و جراح با استفاده از لنز و دوربین تصویر درون شکم بیمار را در مانیتور مشاهده می نماید و با حداقل آسیب رسانی، عمل لازم را به انجام می رساند.

همچنین مقداری گاز **CO₂** وارد شکم بیمار می شود تا ابزار ذکر شده لپاراسکوپی به آسانی و آسیب رسانی کمتر به اندامهای درونی بدن، وارد فضای بسته شکم بیمار گرددند.

در مقایسه با عمل جراحی باز این روش دارای مزایای بسیار است. به عنوان مثال:

- * کاهش درد
- * کاهش زمان بهبودی
- * کاهش چسبندگی
- * کاهش هزینه (زیرا بیمار زمان کمتری احتیاج به مراقبتهای ویژه و بستری شدن در بیمارستان دارد)
- * کاهش خونریزی
- * کاهش عفونت
- * کاهش بیهوشی
- * کاهش مدت زمان جراحی

این روش که نسبت به جراحی وسعت کمتری دارد برای برداشتن رحم، تخمدان ها ، لوله ها ، بافت های فیبرومی و توموری ، درمان آندومتریوز، بی اختیاری ادراری و امراض داخل لگن بکار می رود .

آمادگی های قبل از لپاروسکپی :

قبل از انجام جراحی لپاروسکپیک بیمار به پاره ای از آمادگی ها نیاز دارد . رضایت کتبی مثل سایر اعمال جراحی ها از بیمار گرفته می شود . آزمایشات روتین خون و ادرار قبل از عمل طبق دستور پزشک معالج انجام میشود . چنانچه داروهایی چون وارفارین مصرف میکنید به پزشک معالج خود اطلاع دهید و خودسرانه میزان داروی خود را قطع نکنید . ۲۴ ساعت قبل از لپاروسکپی دوش بگیرید. ناحیه ناف را با دقت با صابون آنتی باکتریال و آب ولرم تمیز کنید . از ۲۴ ساعت قبل غذای سبک میل نمائید و از ۱۲ ساعت قبل ناشتا باشید . در صورت سابقه حساسیت دارویی و مصرف داروی خاص به پزشک معالج یادآوری کنید .

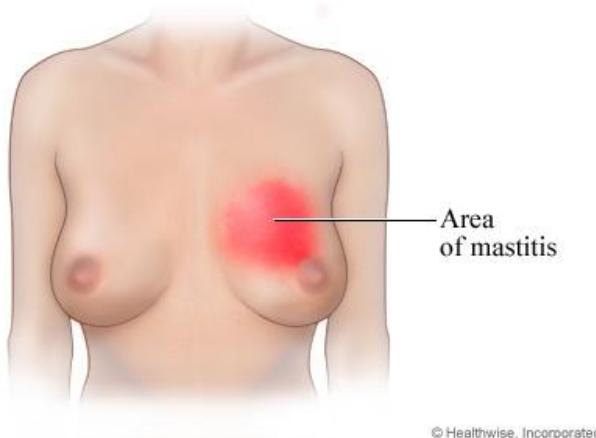
مراقبت در منزل :

با توجه به اثر داروی بیهوشی برای رفتن به منزل رانندگی نکنید . به مدت چند روز از انجام کارهای سنگین بپرهیزید . در صورت بروز سوزش ادرار ، درد در حین ادرار کردن ، و سایر علائم عفونت ادراری ، تب ، لرز ، نفخ شکم ، استفراغ ، دفع ادرار مشکل ، درد تیز و غیر معمول شکم ، قرمزی محل برش ، و ترشح از محل برش های روی شکم فوراً به پزشک معالج خود اطلاع دهید .

آمادگی های بعد از لپاروسکپی:

بدنبال لپاروسکپی معمولاً شما در اتاق ریکاوری اتاق عمل تحت نظر قرار میگیرید تا اثرات داروهای بیهوشی از بین برود . نبض ، فشار خون ، تعداد تنفس و درجه حرارت بدن شما کنترل میشود تا هرگونه عوارض داروهای بیهوشی یا آسیب های احتمالی بررسی شود . ممکن است حالت تهوع و استفراغ داشته باشید . زمان ترخیص بر اساس حال عمومی بیمار ، و خامت بیماری بروز عوارض احتمالی از چند ساعت تا چند روز متفاوت است . روز بعد از لپاروسکپی میتوانید پانسمان ناحیه عمل را برداشته و استحمام کنید . بخیه در روز دهم در مطب پزشک کشیده خواهد شد . در ۳-۲ روز اول ممکن است احساس ناخوشایند یا درد خفیف در شکم ، و مثانه ها وجود داشته باشد . همچنین ممکن است درد قفسه سینه و تنگی نفس نیز مشاهد شود که به علت تجمع گاز داخل شکم است . تا ۴۸ ساعت ممکن است ادرار آبی یا سبز رنگ باشد . ممکن است تا ۴۸ ساعت ترشح خون آلود یا آبی رنگ داشته باشید . داروهای تجویز شده توسط پزشک معالج را طبق دستور مصرف نمائید و در مورد مقرر به مطب پزشک معالج مراجعه نمائید .

ماستیت (عفونت پستان)

© Healthwise, Incorporated

توضیح کلی

ماستیت (عفونت پستان) التهاب و عفونت پستان، معمولاً در خانم هایی که تازه وضع حمل کرده اند. این عارضه حدوداً در ۱٪ زنان پس از اولین زایمان بروز کرده و در خانم هایی که به کودک خود شیر می دهند شایع تر است

علایم شایع

علایم ممکن است در هر زمانی از دوره شیردهی بروز کند، ولی معمولاً ۳-۴ هفته پس از زایمان آغاز می گردند. علایم شایع عبارتند از:

افزايش ناگهاني تب تا بالاتر از ۳۸/۳ درجه سانتيگراد
ناحие يا نواحي دردناك ، متورم ، سفت و گرم در پستان
وجود قرمزی و نوارهای قرمز در پستان

علل

عفونت ناشی از ورود باكتري به پستان مادر از بینی یا گلوی شيرخوار. شایع ترین باكتري های عامل اين بيماري عبارتند از استافيلوكوك اورئوس و استرپتوکوك بتاهموليتيك . يكى ديگر از علل ميكروبى ، وبروس اوريون است :

عوامل افزایشی دهنده خطر

- خراشيدگی نوک پستان
- مسدود شدن مجاري شيري در اثر پوشیدن سينه بندهای خيلي تنگ ، خوابیدن به شکم يا طولاني بودن بيش از حد فواصل شيردهی
- استفاده از شيردوش های برقی يا دستی

پیشگيري

- شستن نوک پستان ها قبل از شيردهی . شستن دست ها قبل از تماس آنها با پستان ها
- استفاده از سينه بندهای مناسب
- در صورت ترك خوردن يا خراشيدگی نوک پستان ، استفاده از كرم لاتولين يا ساير تركيبات موضعی توصيه می گردد..
- اجتناب از خوابیدن به شکم

عواقب موردا منتظر

با درمان معمولاً در عرض ده روز بهبود می یابد .

عوارض احتمالی

بدون درمان ممکن است منجر به آبسه پستان گردد .

درمان

- بررسی های تشخیصی احتمالی شامل آزمایش های خون ، کشت چرک یا مایع ، و گاهی سونوگرافی ، ماموگرافی و نمونه برداری پستان ، چرا که ممکن است عامل دیگری غیر از عفونت سبب ایجاد علایم شده باشد .
- استفاده از کیف یخ (یک کیسه پلاستیکی حاوی یخ که با یک حوله نازک پوشیده شده است) بر روی پستان متورم ۳-۶ بار در روز و هر بار ۱۵-۲۰ دقیقه . کیف یخ را در طی یک ساعت زمان شیردهی به کار نبرید، بلکه به جای آن از کمپرس گرم استفاده کنید .
- از سینه بند بالا نگه دارنده پستان استفاده کنید .
- با وجود عفونت پستان ، به شیردهی ادامه دهید. ابتدا از پستان مبتلا به شیرخوار شیر دهید تا به تخلیه کامل آن کمک شود .
- نوک پستان ها را با کره یا یک کرم توصیه شده توسط پزشک مالش دهید .
- در صورت بروز آبسه ، شیر دادن از پستان مبتلا را متوقف کنید. در این حالت از یک دستگاه شیردوش برای تخلیه مرتب پستان مبتلا استفاده کرده و به شیردهی از پستان غیرمبتلا ادامه دهید .

داروها

- آنتی بیوتیک برای مقابله با عفونت . حتی در صورت برطرف شدن سریع علایم ، دوره درمان را تکمیل کنید مسکن ها. برای درد خفیف استفاده از داروهای بدون نسخه نظیر استامینوفن ممکن است کافی باشد .

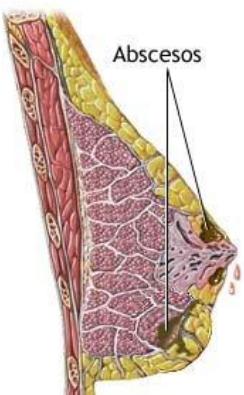
فعالیت

تا زمان تخفیف تب و درد در بستر استراحت نمایید .

رژیم غذایی

رژیم خاصی نیاز نیست . در حین تب مصرف مایعات را افزایش دهید .

شقاق نوک پستان

شقاق یا ترک خوردن پوست نوک پستانها معمولاً در شیردهی اول رخ میدهد و شایعترین علت آن به طور عمده، نازک بودن پوست سر پستان است.

این مشکل در اثر مکیدن مکرر نوزاد بخصوص در روزهای ابتدائی پس از زایمان که مادر شیر خوبی ندارد، ایجاد میشود. بنابراین بهتر است مادر قبل از شیردهی نوک پستان را با شیر خودش چرب و

مرطوب نگه دارد تا از ترک خوردن آن جلوگیری شود، اما اگر شقاق ایجاد شد اینکار به تنها بی کافی نیست و مادر باید از پمادهای ترمیم کننده پوست استفاده کند.

علت دوم ایجاد شقاق نوک پستانها که مدتی پس از تولد و شیرخوارگی ایجاد میشود، وجود قارچ و به اصطلاح برفک در دهان نوزاد است که باعث کاندیدیازیس پوست شده و در پوست شقاق ایجاد میکند.

برای درمان این نوع شقاق بهتر است از کرم های مرطوب کننده استفاده شده و قارچ دهان نوزاد نیز درمان شود. استفاده از آب و صابون و مواد ضد عفونی کننده برای درمان و پیشگیری از شقاق، پیشنهاد نمیشود اما به هنگام استحمام بکار بردن لیف و صابون مشکلی ندارد.

مهمنترین راه پیشگیری از شقاق نوک پستان و زخم شدن آن، شیوه صحیح شیر دادن به کودک است زیرا اگر نوزاد فقط نوک پستان را در دهان بگیرد، این مشکل بوجود خواهد آمد. مادر باید سعی کند تمام هاله قهوه ای رنگ پستانش بطور صحیح در دهان نوزاد قرار بگیرد، بطوریکه لب تحتانی نوزاد در موقع شیردهی کاملاً به بیرون برگشته باشد. باید توجه داشت که کمی حساسیت و درد در اوایل شیردهی طبیعی است اما در صور تیکه شیردهی با وضعیت مناسب صورت گیرد، درد و شقاق ر نوک پستان ایجاد نخواهد شد.

دانستنیهایی درباره

شیمی درمانی و عوارض آن

۱- شیمی درمانی چیست؟

لغت «شیمی» به معنی دارو و «درمانی» به معنی درمان است. همه افراد در طول زندگی یک یا چند بار بیمار شده و با استفاده از داروها به روش تزریق در رگ یا مصرف قرص‌های خوراکی دارودرمانی شده‌اند. لذا در بکاربردن واژه شیمی درمانی (دارودرمانی) همانند بقیه داروها، جای نگرانی و ترس وجود ندارد، اما امروزه اصطلاح شیمی درمانی به معنی استفاده از داروهای شیمیابی خاص برای توقف رشد سلولهای بدخیم و انهدام تومورهای گوناگون به کار می‌رود.

۲- داروهای شیمی درمانی چگونه عمل می‌کنند؟

بعضی از سلولهای بدن به علل نامعلومی به صورت افسار گسیخته رشد می‌کنند و از جایی به جای دیگر در بدن حرکت کرده و به فعالیت ادامه می‌دهند. کار داروهای شیمی درمانی این است که توسط گردش خون به تمام بدن حمل می‌شود و قدرت رشد و تکثیر (اضافه‌شدن) این سلولها را از بین می‌برد. توجه داشته باشیم که این داروها می‌توانند روی سلولهای طبیعی هم اثر ناخوشایند داشته باشند ولی پس از پایان دوره دارو درمانی، اکثر سلولهای طبیعی به سرعت بهبود یافته و به حالت اولشان برمی‌گردند.

۳- آیا دارو درمانی درد دارد؟

معمولًاً مصرف داروهای شیمی درمانی درد ندارد. اما اگر هنگام تزریق دارو داخل رگ، استباھی زیر پوست تزریق شود، متورم شده و درد شدیدی می‌گیرد که باید، فوراً به پزشک یا پرستار مسئول تزریق اطلاع دهید. یا اگر در روزهای بعد از شیمی درمانی دچار درد استخوان، لثه‌ها و یا قسمتهای دیگری از بدن شدید، محل درد، زمان شروع درد، مدت درد، شدت درد، کیفیت و نوع احساس درد، مقدار و نوع مصرف داروهای مسکن را به دقت برای پزشک معالج خود شرح دهید. بدون انتقال این اطلاعات درد شما کنترل نخواهد شد.

۴- دوره درمان یا شیمی درمانی چه مدت طول می‌کشد؟

مدت درمان و فاصله بین درمانها به نوع دارو و واکنش بدن بیمار بستگی دارد. دارو درمانی ممکن است به صورت روزانه و هفتگی یا تزریقات ماهانه انجام گیرد. در هر دوره شیمی درمانی، پزشک معالجه‌نگایش شمارش کامل گلبولی خون (CBC) وضعیت بالینی بیمار را کنترل خواهد کرد. معمولًاً داروها را به ترتیبی می‌دهند که در فاصله دو تزریق فرصت کافی و استراحت برای رشد و ترمیم سلولهای طبیعی آسیب دیده باشد و بدن توان طبیعی خود را از نوبت آورد.

۵- آیا همزمان با شیمی درمانی می‌توان داروهای دیگر مصرف کرد؟

چون بعضی از داروها ممکن است در عمل و اثر داروهای شیمی‌درمانی اشکال ایجاد کنند حتماً لازم است به پزشک در مورد داروهایی که مصرف می‌کنید اطلاع دهید و خودسرانه هیچ دارویی را نکنید.

۶- هنگام دارو درمانی چه کار باید انجام داد؟

سعی کنید حالت آرام داشته باشید و با خواندن کتاب، دعا و گوش دادن به موسیقی، خود را سرگرم کنید. در حین شیمی درمانی زمانی که دارو در جریان است از قرصهای مکیدنعنای استفاده کنید.

۷- آیا در طول دوره درمان با شیمی درمانی می‌توان بچه‌دار شد؟

در طول دوره شیمی درمانی تا اطلاع بعدی نباید بچه‌دار شد، این داروها ممکن است (نه همیشه) در بعضی افراد روى اندام جنسى تأثیر موقت داشته باشد، از قبيل تغییر در عادات ماهانه و یائسگی زودرس در خانمها و کاهش موقتی مقدار اسپرم در آقایان. لذا مورد رفتارهای جنسی و یا مصرف قرص‌های ضدبارداییزشک معالج مشورت کنید.

۸- آیا داروهای شیمی درمانی عوارضی در بدن بوجود می‌آورد؟

عارضی که ممکن است این داروها در بدن بوجود بیاورند بستگی به شدت واکنشی دارد که بدن بیمار نسبت به دارو نشان می‌دهد. ناگفته نماند که بیمار دچار همه عوارضی که در اینجا می‌خوانید نخواهد شد بلکه گاهی یک یا چند گلوبآنگیر او خواهد شد. نکته مهم آنست که رگونه عوارض جانبی و علائم کلینیکی را به پزشک معالج و پرستار مربوطه گزارش دهید.

شایعترین عوارض عبارتند: تهوع و استفراغ، بی‌اشتهاایی، اسهال، یبوست، ناراحتی دهان و گلو، ریزش مو، احتمال عفونت، ناراحتی پوستی، نامنظم شدن عادت ماهانه یا قطع آن در خانمها، احساس ضعف و خستگی و تنگی نفس، خواب‌رفتگی و گزگز در انگشتار و اختلال در تعادل، تورم صورت‌هستها، پاها و شکم، خونریزی داخلی.

۹- با عوارض دارودرمانی (شیمی درمانی) چه می‌توان کرد؟

الف: تهوع و استفراغ

چون اکثر داروهای شیمی درمانی مخاط معده را تحریک می‌کنند، معمولاً همراه با آن، داروهایی برای جلوگیری از حالت تهوع و استفراغ از طرف پزشک به شما داده می‌شود. با این همه اگر نکات زیر را رعایت کنید از حالت تهوع و استفراغ شما کم خواهد شد.

۱- هربار که غذا می‌خورید، لقمه‌های کوچک بردارید و به آرامی بجوید.

۲- سعی کنید ظاهر غذاها آور باشد و از غذاهایی که هضم راحت‌تری دارند مصرف کنید.

۳- سه روز اول پس از انجام دارو درمانی سعی شود از گوشت سفیل مرغ و ماهی استفاده شود و پس از این مدت می‌توان از گوشت قرمز بخصوص ماهیچه استفاده کرد.

۴- تا هنگامیکه استفراغ کنترل نشد هیچ غذایی نخورید.

۵- با باز کردن پنجره اطاق‌های تازه و تمیز تنفس کنید.

۶- از خوردن غذاهای چرب و سرخ شده و خیلی محرک (ادویه‌دار) خودداری کنید.

۷- روز تزریق داروی شیمی درمانی، غذاهای سنگین که هضمش دشوار است، نخورید.

۸- مایعات خنک و کم شیرین مثل آب و آب سیب‌عده‌تی قبل یا مدتی بعد از غذا بخورید نه همراه آن.

۹- از رفت و آمد کسانیکه بوهای تندی مثل سیگار و عطر تند از آنها به مشام می‌رسد در اطراف خود جلوگیری کنید.

۱۰- بعد از خوردن غذا تا ساعت به حالت نشسته استراحت کنید و از دراز کشیدن خودداری کنید.

۱۱- موقعی که حالت تهوع دارید از راه دهان نفس عمیق بکشید.

ب: بی اشتها بی

معمولاً بی اشتها بی در چند روز اول پس از شروع هر دوره دارو درمانی پیدا می شود. برای رفع بی اشتها بی نکات زیر رعایت شود:

۱- دفعات غذا خوردن را زیاد کنید ولی هر بار مقدار کمی بخورید.

۲- هنگامیکه اشتها بیتری دارید (در اوایل صبح) غذای بیشتری بخوازید از این خواه شمام است استفاده کنید.

۳- در اثر داروی شیمی درمانی ممکن است اختلالی در پرزهای چشایی پیدا شود و اشتها شما به گوشت از بین برود. با زدن چاشنی ها و سس ها به گوشت می توانید طعم غذا خوشمزه کنید. ترجیحاً مرغ و ماهی را جایگزین گوشت قرمز کنید.

۴- درباره مکمل های غذایی و رژیم غذایی خاص در طول درمان با پزشک و کارشناس تغذیه مشورت کنید.

۵- توجه داشته باشید اگر غذا نخورید باعث کاهش وزن و کاهش مقاومت بدن تان شده و بهبودی به تأخیر می افتد. پس اراده کنید خوب غذا بخورید تا انرژی لازم برای مقابله با بیماری را باشیهر. هفتنه بیمار را وزن کنید و در صورت کاهش وزن به پزشک اطلاع دهید.

پ: اسهال

اگر به اسهال افتادید و همراه با آن درد و انقباض شکم داشتید با پزشک در میان بگذارید و برای بندآمدن اسهال نکات زیر را رعات کنید:

۱- مایعات فراوان بخورید مانند آب، آب سیب، چای کمرنگ، تا آب از دست رفته را جبران کنید.

۲- مایعات خیلی سرد و یا خیلی گرم نخورید و اگر نوشابه مصرف می کنید صبر کنید تا گازش کاملاً خارج گردد.

۳- غذا را مقدار کم و به دفعات متعدد بخورید (بیشتر از سه وعده در روز)

۴- از خوردن غذاهایی که باعث دردهای انقباضی می شود مثل سبزی های خام، کلم، نخود و لوبیا، غذاهای سرخ شده ایلوچرب، و شیرینی خودداری کنید.

۵- وقتی حس کردید بهتر شدید، غذاهایی مثل برنج، نان، سیب زمینی، ماست، پنیر، تخم مرغ پخته و ماکارونی بخورید.

۶- معمولاً چون موقع اسهال، پتابسیم زیادی از بدن دفع می شود از غذاهای حاوی پتابسیم مثل موز، مرکبات، سیب زمینی، و سبزی ها استفاده کنید.

یکی از عوارض شیمی درمانی و عدم تحرک، یبوست و کاهش اشتهاست، اقدامات زیر برای جلوگیری و درمان یبوست مؤثر است:

۱- مایعات و آب میوه‌هایی مانند آلو، گلابی و انگور، زیاد بخورید.

۲- خوراکیهایی که مواد فیبری یا الیاف در آنها زیاد است مثل میوه و سبزی‌های پخته، غلات و نان سبوس دار بخورید.

۳- بیشتر فعالیت و حرکت کنید.

۴- خود سرانه داروی ملین استفاده نکنید و اگر می‌خواهید از شیاف یا ملین‌های گیاهی نظیر سی‌لاکس و غیره استفاده کنید حتی با پزشک معالج مشورت کنید.

ث: ناراحتی دهان و گلو

بعضی داروهای شیمی درمانی ممکن است باعث خشکی و یا زخم دهان و اطراف گلو شود و یا در فرودادن غذا یا جویدن اشکالاتی وجود آورد. رعایت نکات زیر می‌تواند به حل این مشکل کمک کند:

۱- روزانه داخل دهان را به دقت کنترل کرده و موارد التهاب و هرگونه پلاکهای سفید روی زبان، ته گلو، لته‌ها و سایر نقاط دهان را به پرستار و پزشک معالج اطلاع دهید.

۲- مایعات و غذاهای نرم و پوره که به راحتی جویده و بلعیده می‌شود بخورید و برای خوردن از فی کمک بگیرید.

۳- آب نبات کم شیرین یا تکه‌های یخنا آدامس بmekید.

۴- خوراکیهای آبدار مثل شیر، ماست، بستنی، املت، فرنی، سوب و پوره میوه بخورید.

۵- از مصرف غذاهای ترش و شور، خیلی سرد یا خیلی گرم خودداری کنید.

۶- به غذاهایتان ادویه و نمک زیاد نزنید.

۷- ماست بیشتر بخورید.

۸- دهان و لته‌هایتان را تمیز نگهدارید. برای جلوگیری از بوی بد دهان از آدامس استفاده کنید.

۹- از مسوک نرم استفاده کنید و دندانهایتان را به آرامی مسوک بزنید در صورت داشتن دندانهای مصنوعی آن را از دهان درآورد و با مسوک بشویید.

۱۰- روزی چندبار با محلول آب نمک ساده (سرم نمکی) یا محلول رقیق جوش شیرین یا عصاره طبیعی گل بابونه غرغره کنید و دهانتان را بشویید و اگر می‌خواهید از دهان شویه‌های شیمیایی نظیر فلوراید، کلر هگزین و غیره استفاده کنید با پزشک معالج یا دندانپزشک مشورت کنید.

چون سرعت رشد و تکثیر (زیاد شدن) سلولهای پیاز موی سر و تن بسیار زیاد است از این رو ممکن است در اثر دارو درمانی موقت به آنها آسیب بررسد ولی پس از قطع دارو متوقف می‌شود و موهایتان به حالت طبیعی درخواهد آمد. در صورت تمایل می‌توانید:

- ۱- قبل از شیمی درمانی موهایتان را کوتاه کنید.
- ۲- از کلاه، شال گردن یا روسربی نخی استفاده کنید.
- ۳- با شانه دانه درشت موهای خود را شانه کنید.
- ۴- از شامپوهای ملایم برای شستن مو استفاده کنید و بعد از ختم مشموشوار استفاده نکنید.

چ: احتمال عفونت

اکثر داروهای شیمی درمانی اثر مستقیمی روی مغز استخوان که محل تولید سلولهای خونی است دارد و باعث کم کاری مغز استخوان می‌شود و چون گلبولهای سفید خون (WBC) که در پیشگیری از عفونت و مبارزه با میکروبها کمک بزرگی‌کنند و در مغز استخوان ساخته می‌شوند، در هنگام شیوه‌یانی کاهش پیدا می‌کنند، در نتیجه احتمال دچار شدن به بیماریهای عفونی افزایش می‌یابد.

نشانه‌های عفونت چیست? بیشتر از ۳۸ درجه، لرز، عرق کردن زیاد در شب یا هنگام خواب، اسهال شدید، سوزش و درد در موقع ریزش ادرار، سرفه شدید یا گلو درده صورت دچار شدن به علائم فوق فوراً به پزشک معالج یا پرستار مربوطه در بیمارستان اطلاع دهید و خود سرانه داروی تسبیح استفاده نکنید و در صورت تجویز آنتی بیوتیک، طبق دستور پزشک بطور منظم (سر ساعت) مصرف کنید.

بنابراین به منظور کاهش دچار شدن به عفونت، نکات زیر را رعایت کنید:

- ۱- دستهایتان را حتماً صابون بشویید، مخصوصاً قبل از صرف غذا و بعد از اجابت مزاج.
- ۲- موقع گرفتن ناخن‌هایتان مواطف باشید که گوشتن را نگیرید و زخمی نکنید.
- ۳- از رفت و آمد افراد متفرقه بخصوص کسانی که بیماری عفونی، تنفسی، مسری و سرماخوردگی دارند در اطرافتان جلوگیری کنید و از ماسک استفاده کنید.
- ۴- از رفتن به مکانهای شلوغ مانند سینما، ترمینال مسافرتی و خودداری کنید.
- ۵- از مسواک نرم استفاده کنید تا حتمال زخم شدن دهان و لثه کم شود.
- ۶- برای تراشیدن ریش از تیغ استفاده نکنید.
- ۷- بعد از هر بار اجابت مزاج با دقت نشیمن گاههای را بشویید و اگر سوزش دارید یا زیر دستتان دکمه‌های بو اسیر حس کردید با پزشک مشورت کنید.

- ۸- از خوردن میوه‌ها و سبزی‌های خام و نیخته مثل سبزی خوردن، کاهو، کلم، توت‌فرنگی و همچنین تخم مرغ خام خودداری کنیا
- ۹- پزشک تعدادگلوبول سفید خونتان (WBC) را در طول درمان کنترل خواهد کرد.

- ۱۰- در اتفاق خودتان گلهای طبیعی و گلدان و برگ سبز طبیعی نگهداری نکنید.

ح: ناراحتی پوستی

ناحیه‌ای از پوست که رادیوتراپی می‌شود ممکن است دچار التهاب و سوختگی شود. همچنین داروهای شیمی درمانی ممکن است باعث تغییراتی جزئی مثل قرمز شدن، خشک شدن، پوسته شدن و خارش در پوست بشود و یا جوشهای کوچکی زبر پوست پیدا شود که اکثر اینها به مرور رفع می‌شود و به درمانی خاصی نیاز ندارد ولی رعایت نکات زیر می‌تواند به حل مشکل کمک کند:

- ۱- جوشهای صورت و بدن را نکنید و اگر جوش صورت دارید، صورت را تمیز و خشک نگهدارید و از صابونها و کرمها بهداشتی استفاده کنید.
- ۲- اگر پوست شما خشک شده است از محلولها و کرمها مرطوب کننده بدون اسانس (مثل کرم و صابون بچه) استفاده کنید.
- ۳- سعی کنید روزی یکبار دوش آب گرم بگیرید و خودتان را به آرامی با حolle خشک کنید، حolle را روی بدنتان نکشید.
- ۴- در طول درمان زیر نور مستقیم آفتاب نمایید و اگر پوست شما به علت حساسیت در برابر خورشید قرمز شد از کرم ضدآفتاب یا از بلوز آستیندار و کلاه لبه‌دار برای محافظت در برابر نور خورشید استفاده کنید.
- ۵- اگر خارش در پوست شما دیده می‌شود و یا پوسته پوسته شده است با پزشک مشورت کنید.

خ: نامنظم شدن عادت ماهانه و یا قطع آن در خانمها

دارو درمانی می‌تواند باعث نامنظم شدن عادت ماهانه و یا قطع آن در بعضی از افراد شود و یا تا پایان دوره درمان ادامه داشته باشد، در صورت زیادشدن خونریزی عادت ماهانه و یا کم شدن فاصله بین دو عادت ماهانه به پزشک معالج اطلاع دهید.

د: احساس ضعف و خستگی و تنگی نفس

همانطور که داروهای شیمی درمانی باعث کاهش گلوبول سفید می‌شود ممکن گلبولهای قرمز خون (RBC) هم کاهش یابند و چون کار اصلی گلبولهای قرمز، بردن اکسیژن از ریه به بافت‌های مختلف است کاهش این گلبولها باعث کم خونی شده و به دنبال آن بیمار دچار خستگی (احساس ضعف و خستگی شدید)، سرگیجه (احساس غش) و حتی تنگی نفس می‌شود. هرگاه علائم بالا را مشاهده کردید با پزشک در میان بگذارید و نکات زیر را رعایت کنید:

- ۱- از انجام کارهای سنگین پرهیز کنید، استراحت بیشتری داشته باشید تا نیرویتان را ذخیره کرده باشید.
- ۲- در کار تان شتاب نکنید تا کمتر به سرگیجه بیفتیید بخصوص هنگام تغییر وضعیت مثلاً از حالت خوابیده به نشسته، آهسته عم کنید.
- ۳- غذای بیمار باید پر پروتئین باشد و میان وعده‌های غذایی فراموش نشود.

۴- پزشک معالج تعدادی **RBC** خون شما را در طول درمان کنترل خواهد کرد. در صورت بروز کم خونی شاید تزریق خون را ضروری بداند.

ذ: خواب رفتگی و گزگز در انگشتان و اختلال در تعادل

داروهای شیمی درمانی ممکن است تغییراتی در اعصاب حسی ایجاد کنند و باعث عوارضی مثل خواب رفتگی انگشتان دست و پا و یا اختلال در حرکت و اوست دادن تعادل شوند که معمولاً گذرا بوده و با قطع دارو بتدریج برطرف می‌شود. پزشک را در جریان این امر بگذارید، ممکن است مقدار مصرف داروها را کاهش دهد.

ر: تورم صورت و دستها و پاها و شکم

بعضی از داروهای شیمی درمانی ممکن است باعث تغییرات هورمونی و در نتیجه افزایش مایعات داخل بافتها و باقی‌ماندن مایع زیاد در بدن بشوند. اگر در ناحیه صورت و دستها و پاها و یا شکم پف یا تورمی دیدید پزشک را در جریان بگذارید همچنین توصیه می‌شود از مصرف زیاد نمک پرهیز کنید.

ز: خونریزی

داروهای شیمی درمانی ممکن است باعث کاهش پلاکتها شوند (پلاکتها سلولهای کوچکی هستند که در مغز استخوان ساخته می‌شوند و نقش مهمی در لخته شدن خون دارند و از خونریزی جلوگیری می‌کنند) اگر مقدار پلاکتها خون کم شود احتمال خونریزی داخلی به صورت‌های مختلف بالا می‌رود. پزشک معالج در طول درمان وضعیت انعقادی خون (PTT) را کنترل خواهد کرد و در صورت افت زیاد، دستور تزریق پلاکت را خواهد داد. جهت کم کردن خطر خونریزی نکات زیر را رعایت کنید:

۱- بدون اجازه پزشک هیچ دارویی، حتی آسپرین، داروهای مسکن و خواب‌آور مصرف نکنید، آسپرین موجب کاهش پلاکت و خونریزی داخلی می‌شود.

۲- قبل از انجام هر اقدام دندانپزشکی با پزشک معالج مشورت کنید، از مسواک نرم استفاده کنید و لشه‌ها را با وسیله نرمی مثل پنبه تمیز کنید.

۳- برای نظافت بینی انگشت داخل آن نکنید و اگر خون دماغ شدید یا لشه‌هایتان خونریزی می‌کند یا خلط خونی داشتید فوراً به پزشک معالج اطلاع دهید.

۴- هنگام استفاده از وسایل برنده و نوک تیز مثل کارد، احتیاط کنید مبادا جایی از بدنتان زخم شود.

۵- به منظور جلوگیری از سوختن بدنتان از دست زدن به وسایل داغ خودداری کنید.

۶- از کارهای سخت بدنی و ورزش خودداری کنید تا جایی از بدنتان زخمی نشود.

۷- اگر زیر پوست، بخصوص در ناحیه ساق پا و یا شکم دانه‌های قرمز رنگی پیدا شد فوراً به پزشک اطلاع دهید.

۸- اگر کبدی و خون مردگی زیر پوست بدنتان مشاهده کردید اطلاع دهید.

۹- از گذاشتن درجه (حرارت سنج) در مقعد، استعمال شیاف و تنقیه خودداری کنید.

۱۰- خونریزی واژینال (رحمی) و خونریزی از ناحیه مقعد را اطلاع دهید.

۱۱- اگر در ادرار یا مدفوع خود خون دیدید و یا مدفوع قیری رنگ را فوراً به پزشک معالج اطلاع دهید.

* * * * *

همیشه به خاطر داشته باشید در تمام مراحل درمان، اگر در مصرف داروهایتان مشکل داشتید **و هیل گونه عوارض دیگری** در وضعیت جسمی خود مشاهده کردید، فوراً با پزشک معالج در مطب یا پرستار مربوطه در بیمارستان تماس گرفته و راهنمایی لازم را دریافت نمایید. شماره تلفن‌های ضروری را همیشه همراه داشته باشید.

* * * * *

مطلوب این بروشور چکیده‌ای است از کتابهای زیر:

۱- شیمی درمانی و شله^۱ ترجمه و تنظیم دکتر جها نگیو نلفرلویشن، بابل، انجمن امداد ایران ۱۳۷۶

۲- شیمی درمانی و شله^۲ ترجمه دکتر مژگان سرافراز پنیر آویشن، بابل، انجمن امداد ایران ۱۳۸۵

برای دریافت کتابهای آموزشی بزبان ساده درباره بیماریهای مختلف سرطان، انجمن امداد ایران «تماس بگیرید.

تلفن: [۰۱۱-۲۲۲۶۵۵] و [۰۲۱-۷۵۵۱۲۰۴۱]

www.oncoinfo.ir

Email: info@oncoinfo.ir

اصول کلی

تجویز داروهای شیمی درمانی

■ داروهای شیمی درمانی توسط پرستاران فارغ التحصیلی که دوره آموزش اختصاصی شیمی درمانی را گذرانده اند، تهیه می‌گردند.

■ قبل از تجویز داروهای شیمی درمانی، از بیمار رضایت نامه بگیرید. از آگاهی بیمار در مورد داروهای شیمی درمانی و عوارض جانبی آن، اطمینان یابید.

■ مطمئن شوید که تست های آزمایشگاهی، نشان دهنده عملکرد کلیوی و کبدی بیمار بوده و CBC بیمار در حد مطلوب باشد.

■ با توجه به دستور پزشک، از تجویز داروهای شیمی درمانی به روش مناسب مطمئن شوید.

■ تجویز داروهای شیمی درمانی بر اساس مقررات سازمان، صورت گیرد.

■ تجویز داروهای شیمی درمانی به بیمار و عوارض جانبی داروها را در گزارش پرستاری ثبت نمایید.

■ روشی اتخاذ نمایید تا بیمار تحت شیمی درمانی تا ۴۸ ساعت پس از تجویز دارو، از سایر بیماران جدا باشد.

پرستار و شیمی درمانی

- ۱ - به منظور به حداقل رسانیدن خطرات ناشی از آلدگی با داروهای شیمی درمانی ، ضروری است این داروها توسط افراد آموزش دیده و متخصص در یک فضای مرکز ، تهیه و آماده گردد.
- ۲ - در صورت امکان ضرورت آماده کردن داروهای شیمی درمانی در کابین ایمنی ، واجد دریچه هایی به فضای خارج(هود با فیلتر هپا) وجود دارد. توصیه میشود ، سرویس و نگهداری منظم هود مطابق با دستور کارخانه سازنده صورت گیرد و هواکش در تمام اوقات شباهه روز روشن باشد.
- ۳ - خوردن ، آشامیدن و استعمال دخانیات در فضای آماده سازی داروهای شیمی درمانی ممنوع میباشد.
- ۴ - به منظور به حداقل رساندن میزان آلدگی ، استفاده از یک پوشش پلاستیکی با رویه جاذب کتانی در سطح میز کار ، ضروری میباشد. توصیه میشود در صورت بروز آلدگی ، رویه مذکور را سریعاً تعویض نمائید.(در خاتمه هر شیفت ، رویه مزبور را تعویض نمائید).
- ۵ - با توجه به دستور پزشک و با بکارگیری روش آسپتیک ، داروهای شیمی درمانی را آماده نمائید.
- ۶ - ضمن کار با داروهای شیمی درمانی ، از دستکش جراحی لاتکس یکبار مصرف بدون پودر استفاده نمائید. تعویض دستکش در صورت پارگی و یا ایجاد سوراخ ضروری است ، در غیر اینصورت دستکش ها را هر یکساعت تعویض نمائید.
- ۷ - ضمن آماده نمودن داروهای شیمی درمانی ، پوشیدن گان از جنس ضد آب ، جلو بسته ، آستین بلند ، با مج کشباور ، الزامی است.
- ۸ - در صورتیکه هود در دسترس نباشد ، استفاده از محافظ صورت یا عینک و ماسک تصفیه کننده هوا ، ضروری میباشد.
- ۹ - ضروری است جهت اجتناب از پخش آلدگی با مواد شیمی درمانی ، تزریق داروهای شیمی درمانی به داخل سرم ، خارج نمودن هوا از داخل سرنگ و هواگیری سرت سرم در داخل هود صورت گیرد.
- ۱۰ - ضروری است پس از آماده نمودن دارو در صورتیکه داروی شیمی درمانی ایجاد تاول نماید و نیز نوع داروی شیمی درمانی با برچسب بر روی ویال قید گردد.
- ۱۱ - توصیه میشود در زمان کشیدن دارو از سایر معیارهای موثر نظیر خالی نمودن ویال با استفاده از سرسوزنهاي کلفت و پیچیدن گاز استریل در اطراف ویال استفاده شود.
- ۱۲ - در صورت بروز تماس اتفاقی ، فوراً دستکش و یا گان آلدگی را خارج نموده و مطابق با ضوابط سازمان دفع نمائید.
- ۱۳ - در صورت پاشیده شدن داروی شیمی درمانی به چشم ، به مدت ۵ دقیقه چشم را در آب و یا محلول شستشوی ایزوتوونیک چشم قرار دهید.
- ۱۴ - توصیه میشود ، شیمی درمانی توسط خانم باردار انجام نگیرد.
- ۱۵ - حمام روزانه پس از پایان شیفت کاری فراموش نشود

Nurse Chemotherapy Precautions

Chemotherapy, which shrinks tumors and kills malignant cells, is extremely toxic. If you are a nurse taking care of a patient on chemotherapy, you must protect yourself by wearing personal protective equipment (PPE) and by practicing universal precautions. Universal precautions, or guidelines that protect health care providers from exposure to harmful substances, indicate the use of PPE when preparing chemotherapy or when coming in contact with the bodily fluids of patients on chemotherapy.

Personal Protective Equipment (PPE)

- PPE includes chemosafety gloves, chemosafety gowns and absorbent pads. Chemosafety gloves are thick, disposable latex gloves. Latex prohibits penetration of fluids from either side; chemotherapy spills will not soak through the glove and damage your skin, just as perspiration will not evaporate but remains trapped inside the glove. Chemosafety gowns, which are waterproof and disposable, close from the back to prevent chemotherapy spills from splashing onto your clothes. Absorbent pads cover counter surfaces during chemotherapy preparation and absorbs leaks before they puddle.

Handling Chemotherapy IV Bags

- When preparing IV chemotherapy, place an absorbent pad on the counter, don gown and double glove. Putting on the second pair of gloves may be a challenge due to friction, so go one size larger. Wearing two pairs of gloves ensures protection in case one glove tears. Keep your gown and gloves on until you are done hooking up the chemotherapy bag to the patient. When the infusion is complete, don gown and double glove again and discard the empty IV bag in a red biohazard bag.
-

Handling Bodily Fluids

- Chemotherapy may still be toxic when it is excreted from the body through urine, stool, and emesis, or vomit. When coming in contact with bodily fluids, always wear chemosafety gown and gloves. Wear one pair of gloves or two, whichever makes you comfortable. You can always leave a box of gloves in the patient's room and change your gloves if they become soiled. Flush the toilet twice after dumping any urine, stool or vomit. If the patient vomits in bed, remove the linens without touching the emesis, then place the sheets in a large plastic trash bag and seal tightly-this will prevent the contents from falling out. Place the bag in the dirty linen cart.

How Long to Implement Precautions

- Continue using PPE for 48 hours after the patient has completed his chemotherapy; after that, you can simply wear one pair of gloves, no gown and flush the toilet just once.

Chemotherapy Guidelines & Recommendations for Best Nursing Practice

Jordanian Nursing Council 2009

Safe Handling of Cytotoxic Drugs

Purpose:

To provide nurses and pharmacists (who are involved in chemotherapy preparation) with guidelines for the safe handling of cytotoxic drugs during the preparation, transportation, and administration of chemotherapy.

Responsibilities:

All staff that have contact with cytotoxic drugs should be following the guidelines regarding the safe handling of cytotoxic drugs as set below.

Safe Handling during the admixture of Cytotoxic drugs

- Admix all chemotherapeutic agents in a biological safety cabinet(laminar air flow with HEPA filtration) that meets standards and has been inspected properly.
- All admixing of chemotherapeutic agents must be done in the pharmacy by a well-trained pharmacist.
- Wear latex powder free long cuff gloves while preparing chemotherapy drugs. Wear a gown that is non-permeable, long sleeve, cuffed and solid fronted and use aerosols free mask.
- Work over a suitable container to prevent the spread of any spillage.
- Prevent high pressure being generated inside sealed vials. When fluids are introduced an equivalent volume of air should be withdrawn or a venting needle with a hydrophobic filter (to prevent aerosol formation) may be used if available.
- Ampoules should be directed away from the face and covered with a suitable pad or cotton when broken open.
- Diluent fluids should be introduced slowly into open-ended ampoules or vials. Running it down the vessel wall and ensuring the drug powder is moist before shaking.
- When excess air is expelled from a filled syringe it should be exhausted into a pad and not straight into the atmosphere.
- If excess drug is to be expelled from a filled syringe it should be removed first and a sterile cotton wool placed over the end of the syringe to prevent possible scatter of aerosol droplets.
- Luer lock fittings should be used in preference to push connections on syringes, tubing, and IV sets.

- All labeled bottles should be labeled properly (it's mandatory).
- Check the reconstitute or diluents for the particular drug and the concentration in which it is to be reconstituted.

Checklist before preparing the cytotoxic drugs

- Name of the drug, company name, active salt, strength and expiry date
- Patient name, age, and patient ID number
- Number of chemotherapy cycle
- Approximate cost of the drug
- Drug delivery route and availability of access devices
- Solvent and its concentration in which it is to be mixed
- Infusion or diluent fluids (D5%W, NS, RL, DNS) with which to be mixed
- Availability of drug delivery access
- Cross marking of the pack and label of the vial/ampoule
- Pre-medication as prescribed is given
- Drug dose according to body surface area/body weight

Safe Handling during administration

- Spill kits must be available in all areas that administer cytotoxic drugs. The spill kit should include the following:

Spill Kit Content:

1. Double latex gloves.
2. water-proof gown.
3. Mask & eye goggles.
4. Shoes cover.
5. Spill kit sign.
6. Scupper & brush.
7. Absorbent sheet.
8. Double labeled plastic bag.

- The person who transports cytotoxic drugs should be oriented to the hazards of cytotoxic agents.
- Transporting cytotoxic drugs from pharmacy to delivery area should be in a leak-proof container.
- Wash hands thoroughly before and after administration of cytotoxic drugs.
- Wear personal protective equipment (double disposable surgical latex gloves, long sleeved non absorbent gown with elastic at the wrist, mask, and eye goggles if required) when administering cytotoxic drugs because splash may occur.
- Explain to the patient and family that chemotherapy is harmful to normal cells as well, so they should use protective measures to minimize exposure to these agents.

- Gloves should be changed and hands washed immediately after obvious contamination of the gloves with chemotherapy or after any patient contact.
- Staff nurse should not eat, drink, chew gum, or store food in immediate chemotherapy administration area during activities.
- Place a plastic- backed absorbent pad under the tubing during administration to catch any leakage.
- Flush IV lines and clear air from tubing with IV fluid (not chemotherapy) to minimize aerosolizing or splashing.
- When expelling bubbling from a syringe, cover the tip of the needle with dry sterile gauze.
- Don't dispose any supplies or unused cytotoxic drugs in patient care area.
- Use protective precautions (double gloves, water-proof gown, and mask if required) when handling bodily fluids and excreta of patients who have received cytotoxic drugs.

Note:

. Bodily fluids and excreta of patients who received cytotoxic drugs within 48hrs are consider potentially hazardous.

- Wear disposable gloves and water-proof gowns When handling linen from patients receiving (or have received within the last 48 hours) cytotoxic drugs.
- It is recommended that you use a close administration system(e.g., PhaSeal) to administer intravenous cytotoxic drugs.
- Instruct the patient who is receiving chemotherapy to double flush the commode (toilet seat) after each use and to continue for 48 hours after receiving chemotherapy.

Contact with Cytotoxic Drugs:

- If the cytotoxic drugs come in contact with your skin, flush immediately and wash thoroughly with running tap water for at least 15 minutes and avoid rubbing your skin. Seek medical attention for possible further eye care.
- If the cytotoxic drug comes in contact with your eye or mucous membranes flush with running tap water for 15 minutes without rubbing. Do not use medicated eye drops. Seek medical attention for possible further eye care.
- If the cytotoxic drug comes in contact with your clothing, remove cloth immediately and wash the contaminated area(s) with running cold water for 15 minutes. Contaminated clothes should be placed in a blue plastic bag and should be washed separately and meticulously

- If the cytotoxic drug comes in contact with linen, remove linen and dry area then rinse with water and clean by detergent. Linen should be placed in a blue plastic bag and should be washed separately and meticulously
- Make sure to report the incident of any serious personal exposure(i.e., skin, eye, or mucus membranes contamination) and to document it properly using proper institutional procedures.

Route-Specific Nursing Considerations and Interventions for Cytotoxic Drug Administration

Purpose:

To provide nurses with guidelines for the safe administration of cytotoxic drugs based on route and type of vascular access device.

Responsibilities:

All nursing staff who administer cytotoxic drugs should follow the guidelines regarding the route- and access device-specific care.

I. oral route:

Most oral cytotoxic agents are self-administered by patients, so the practice implications for the nurse are:

- Nurse should check that the patient's name, prescribed drugs, doses and route of administration on the prescription chart corresponds to information on patient's chemotherapy labels
- Chemotherapy must be handled using the 'no touch technique'. Tablets should be used in preference to solutions and should be foil or blister wrapped
- Tablets must not be crushed where this can be avoided. If tablets must be crushed, appropriate pharmacy advice must be sought and personal protective equipment worn
- When oral medication is to be taken at home, ensure patient has appropriate number of tablets
- When oral medication is to be taken at home, patient should be given written details of the 24-hour contact information and the process to follow in the event of adverse reactions to treatment
- Patient &/or family should receive proper education regarding medication dosing, scheduling, possible side effects and their management, and safe storage
- Patient should be monitored for side effects ,toxicities & follow-up lab tests should be carried out
- Any toxicity should be documented properly and the treating physician should be informed in a timely manner
- Patient should be encouraged to increase fluid intake to maintain hydration.

II. Subcutaneous (SC) & Intramuscular (IM) Routes:

- Vesicant and irritant Chemotherapy should not administered by these Routes
- In SC. route the smallest possible needle gauge should be used depending on the viscosity of medication
- Site of administration should be rotated if medication is given frequently to prevent tissue irritation
- Intramuscular injection administration should be avoided if platelet count is less than < 50000

III. Intravenous (IV) administration:

Intravenous chemotherapy can be given either IV push or IV infusion, either by peripheral cannula or by a central venous access device.

General Guidelines:

- Only medical staff and senior nurses deemed competent are permitted to insert intravenous cannulae.
- Aseptic technique must be used for insertion of all cannulae and must be secured using transparent dressing for easy visualization
- Three-way taps and extension tubing are placed on all IV cannulae and are changed when cannulae are replaced as are existing IV lines.
- IV Cannulae should be resited every 48 hours, particularly during fluorouracil infusion to prevent/reduce thrombophlebitis
- Only senior nursing staff having completed an accepted postgraduate chemotherapy course or those deemed competent are permitted to administer bolus chemotherapy
- Various central access devices are available as an option for planned long-term chemotherapy and/or poor venous access.
- Some central access devices require insertion under general anesthesia by a surgical team (e.g., Portacath & Hickman Catheter), obtaining patient's consent form is essential before the insertion. Sutures must be removed after consultation with the surgical team and OPD appointments may be necessary for suture removal.
- Consult the medical staff to determine when the central access device is ready for use after insertion.

III-A. Peripheral Cannula:

- Chose a good vein with no phlebitis
- Avoid cannulation distal to any recent vein puncture
- Avoid cannulation of the arm on the same side of a recent surgery (e.g., mastectomy, debridement, etc.)
- Avoid Cannulation at the site of a joint (e.g., dorsal aspect of wrist & anticubital fossa)
- Avoid cannulating a limb that has reduced sensitivity including where a patient is experiencing pain and where axillary node clearance has been performed
- Avoid applying topical anesthetics when inserting a cannula for chemotherapy infusion as it masks the pain of extravasation
- Avoid cannulation of a vein that has recently undergone venipuncture unless new cannulation is proximal to old site to avoid drug leakage from the vein
- Avoid direct manipulation of the device and unnecessary cannula movement. Attaching an extension set with clamp to the cannula after insertion will help avoid such unnecessary movement
- Avoid cannulating with a winged infusion device (W.I.D/butterfly). These devices are associated with an increased risk of infiltration
- Use a cannula that has been clinically shown to reduce the incidence of phlebitis in patients
- Check blood backflow immediately before starting the IV infusion
- Change cannula that has been inserted for 72 hrs or longer
- Always use appropriate clear film dressing to secure the cannula in Place
- Using an existing cannula is not optimal practice due to risk of extravasation and infection. It is safer to site a cannula prior to commencing chemotherapy delivery
- If a decision has been made to consider the use of an existing cannula, a complete assessment should be undertaken to ensure it is well positioned, patent and not at risk of extravasating. Nurses should:
 - 1. Ensure venous return can be easily established from the cannula**
 - 2. Ensure when connected to infusion running on gravity, the drip rate is rapid and consistent. Vasoconstriction is an early sign of phlebitis and causes the drip rate to slow**
 - 3. Ensure the cannula site is free from signs of swelling, infection or phlebitis**
 - 4. Ensure the patient is not experiencing pain from the cannula site**
 - 5. Ensure the cannula has not been in situ for more than 48 hours**

فصل ۶

آموزش‌های حین ترخیص بیماران

فصل ۷

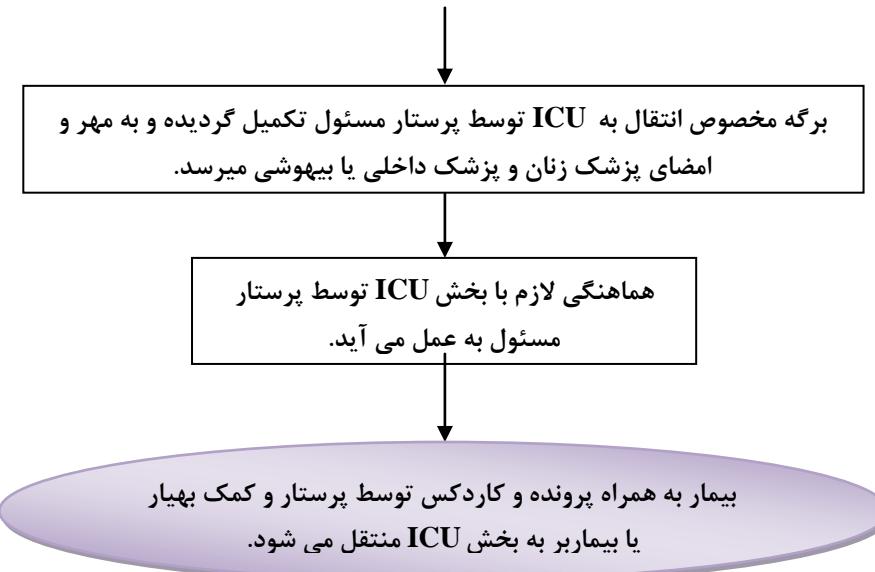
فرایندها

- ۱

فرایند انتقال بیمار به ICU

دستور انتقال بیمار به بخش ICU توسط
پزشک در برگ دستورات صادر میشود

فرایند انجام سونوگرافی و رادیوگرافی

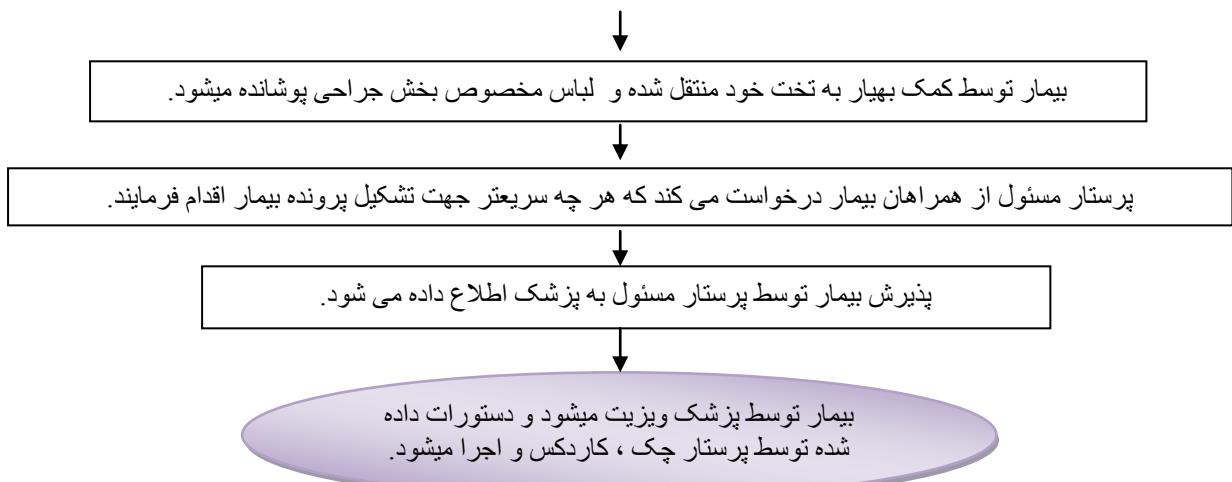
پزشک دستور انجام سونوگرافی یا رادیوگرافی را در برگ دستورات پزشک ثبت میکند.

نکات مهم در آزمایشات بیمار:

۱- آزمایشات U/A ,Uric Acid , CBCdiff , Hct , Hb , Plt , PT , PTT , Fib ,Na.k , BT.CT , BGRH , Bun.cr تومورمارکرها حد اکثر تا یک ماه قابل قبول است.

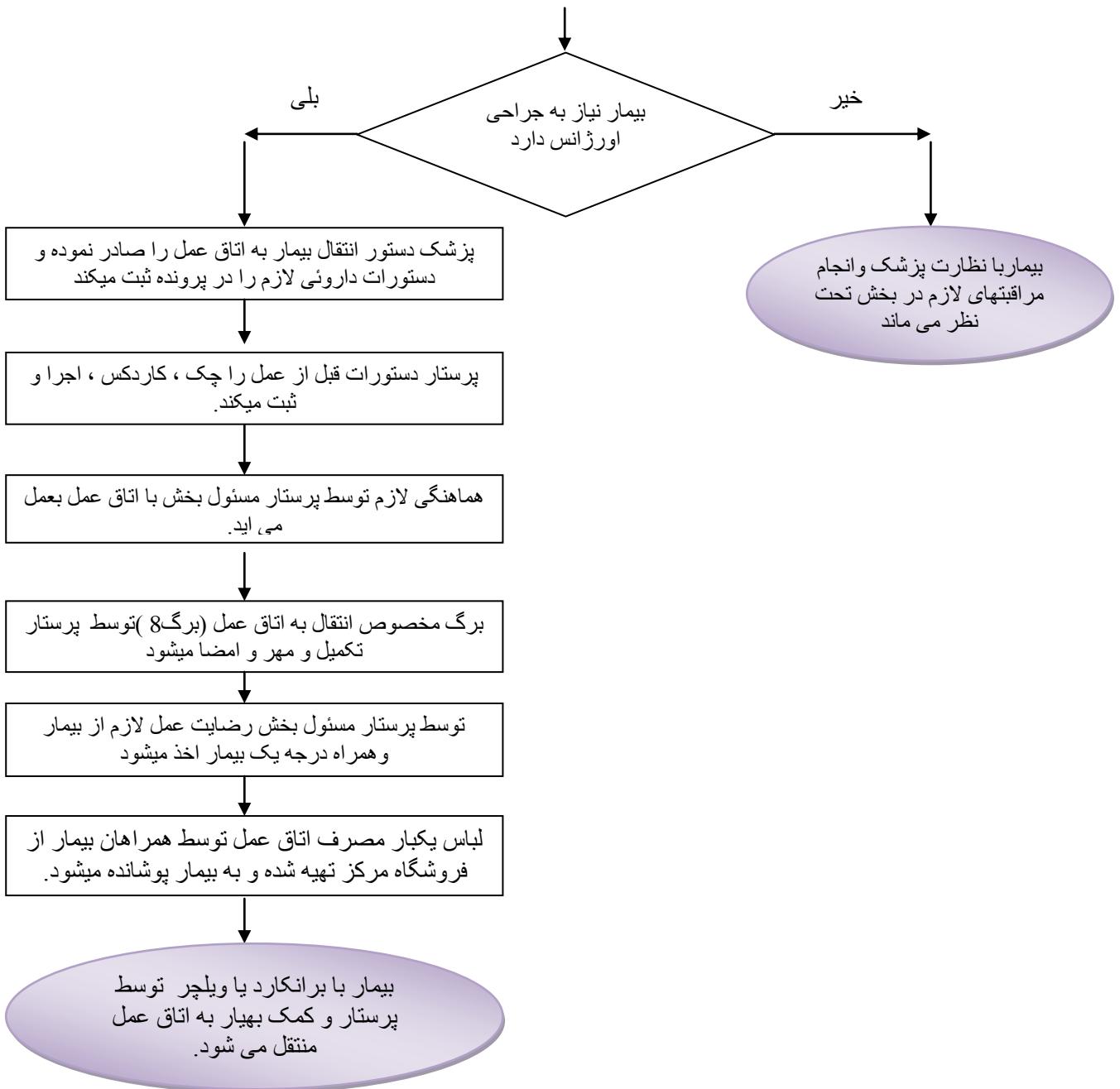
- ۲- آزمایش BHCG حداکثر تا یک هفته قابل قبول است.
- ۳- در سنین بالای ۴۰ سالگی باید حتماً بیمار مشاوره داخلی و EKG خود را در پرونده داشته باشد در غیر این صورت پذیرش نمی شود و به بخش اورژانس اطلاع داده می شود تا اقدامات لازم از سوی آنان انجام شود و بیمار به همراه پرونده توسط کمک بهیار و یا بیماربر به بخش اورژانس عودت داده می شود.
- ۴- در سنین بالای ۶۰ سالگی باید بیمار حتماً CXR داشته باشد.
- ۵- در بیماران بستری با تشخیص مول هیداتی فورم باید آزمایش CXR و BHCG در پرونده ضمیمه شده باشد. لازم به ذکر است آزمایش BHCG تا یک هفته قابل قبول است.
- ۶- در بیماران بستری جهت لیست عمل ، در صورت فوت همسر باید برگه فوت بیمار ضمیمه پرونده باشد.

فرایند پذیرش بیمار اورژانسی

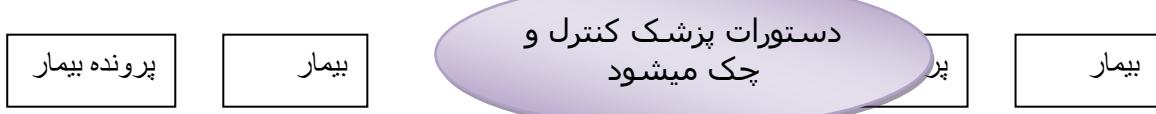

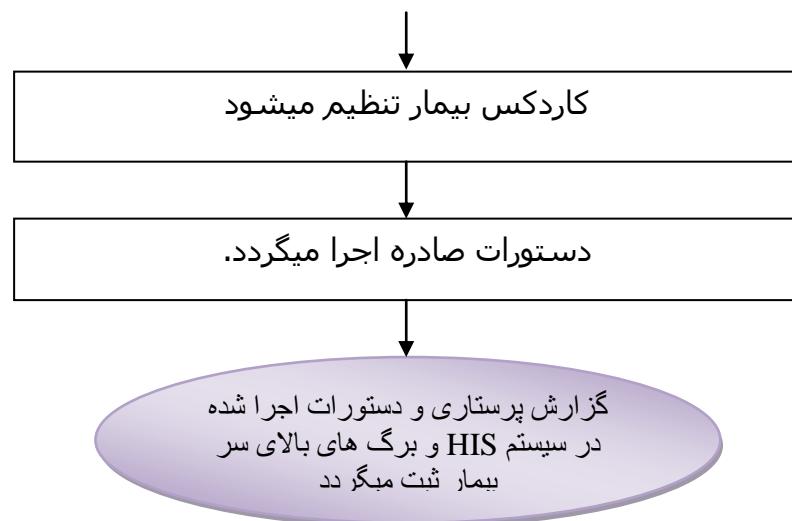
فرایند مدیریت بیمار اورژانسی

بیمار پس از انتقال به بخش توسط پزشک ویزیت میشود

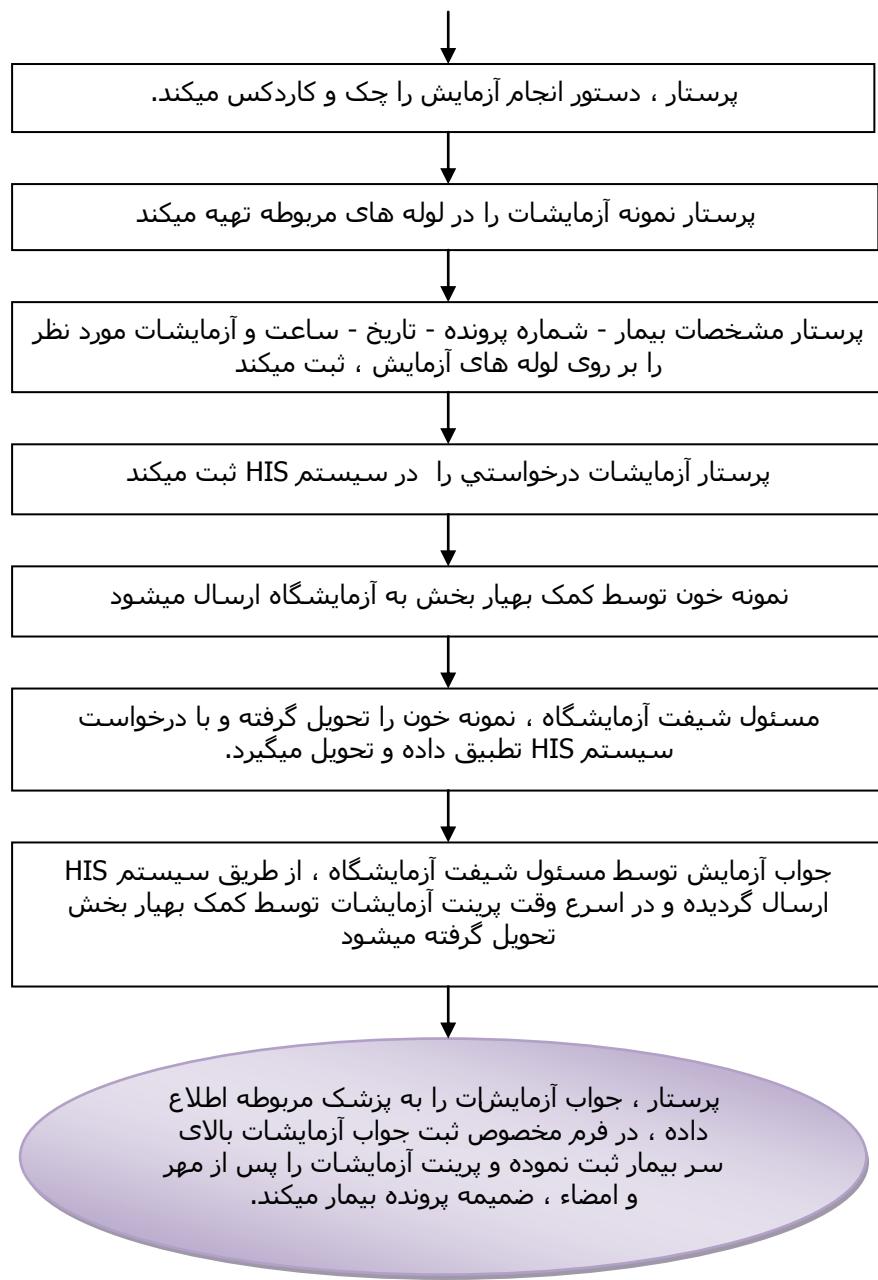
فرایند اجرای دستورات پزشکی

فرایند ارسال آزمایشات و اخذ جواب

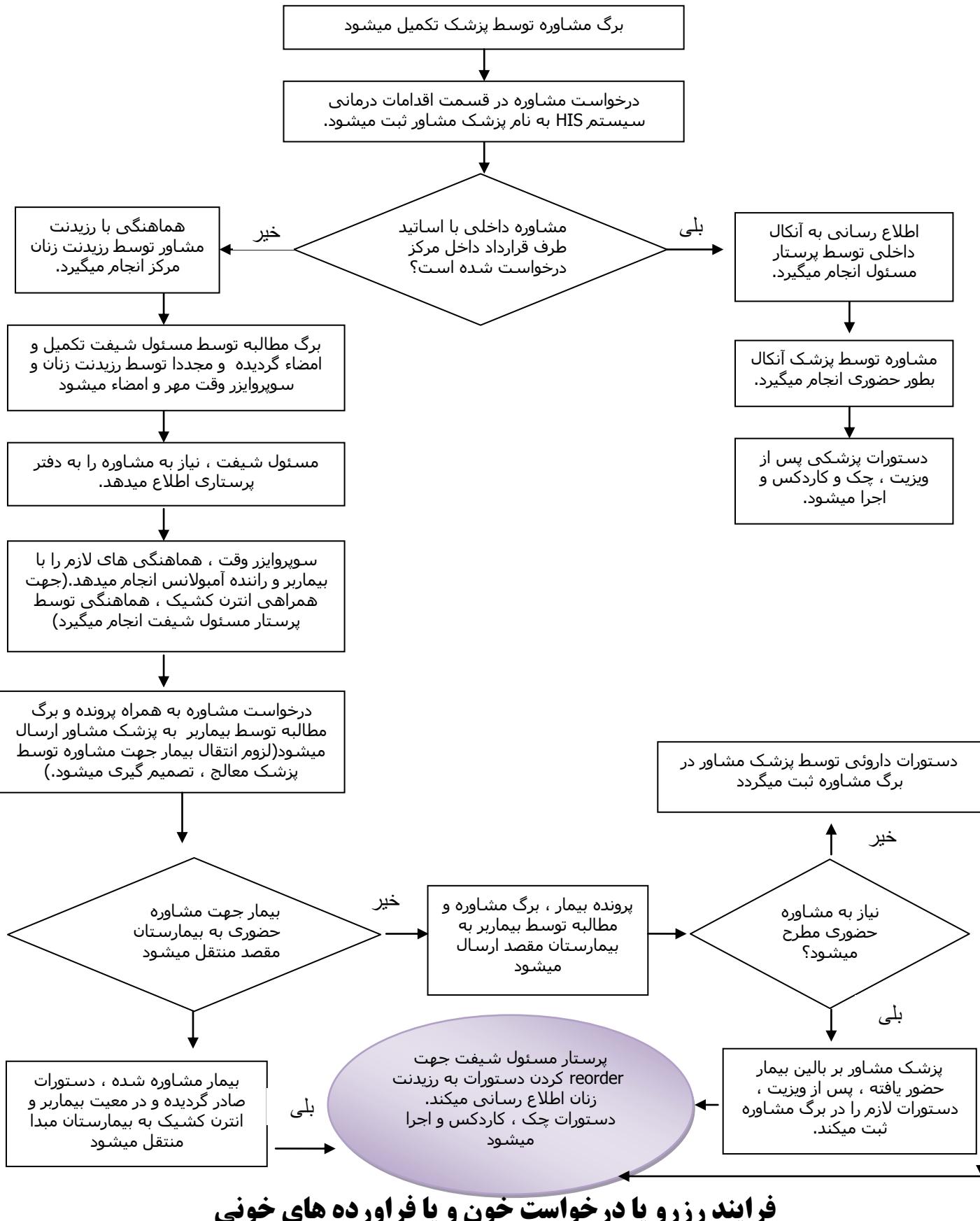
پزشک دستور انجام آزمایش را در برگ
دستورات پزشک ثبت میکند.

ساعت های ارسال ازمایش در ساعتهای زوج مبایشد به استثنای ازمایشات صبح که در ساعت 0500 ارسال میشود در موارد اورژانس بودن ازمایشات در هر ساعتی میتوان ارسال نمود و در سیستم HIS اورژانسی بودن آن مشخص شود.

فرایند درخواست مشاوره

درخواست مشاوره توسط پزشک
در برگ دستورت ثبت میشود

پزشک دستور مبنی بر رزرو یا درخواست فراورده خونی را صادر میکند.

پرستار فرم درخواست یا رزرو خون را تکمیل و مهر و امضاء نموده ، به مهر و امضا پزشک میرساند.

پرستار کد رزرو یا درخواست خون را درسیستم HIS ثبت میکند.

پرستار نمونه خون جهت کراس مج و تعیین گروه خونی را تهیه نموده و به همراه فرم درخواست توسط کمک بهیار ، به آزمایشگاه ارسال میکند.

دپارتمان آزمایشگاه ، پس از طی پروسه مربوطه ، پرینت تایید انجام کراس ماج را برای فراورده های خونی را به بخش ارسال میکند

فرایند تحويل بیمار به اقاق عمل

دستور قرار گرفتن بیمار در لیست عمل توسط پزشک در برگ دستورات پزشک صادر میشود.

آمادگی های قبل از عمل طبق دستور ، توسط پرستار بخش اجرا میشود.

فرم لیست عمل در سه نسخه توسط رزیدنت زنان تکمیل و توسط کمک بهیار به اتاق عمل و دفتر پرستاری ارسال میشود.(یک نسخه در بخش نگهداری میشود)

فرم شماره 8(برگ مراقبت قبل از جراحی) توسط پرستار ، تکمیل میشود

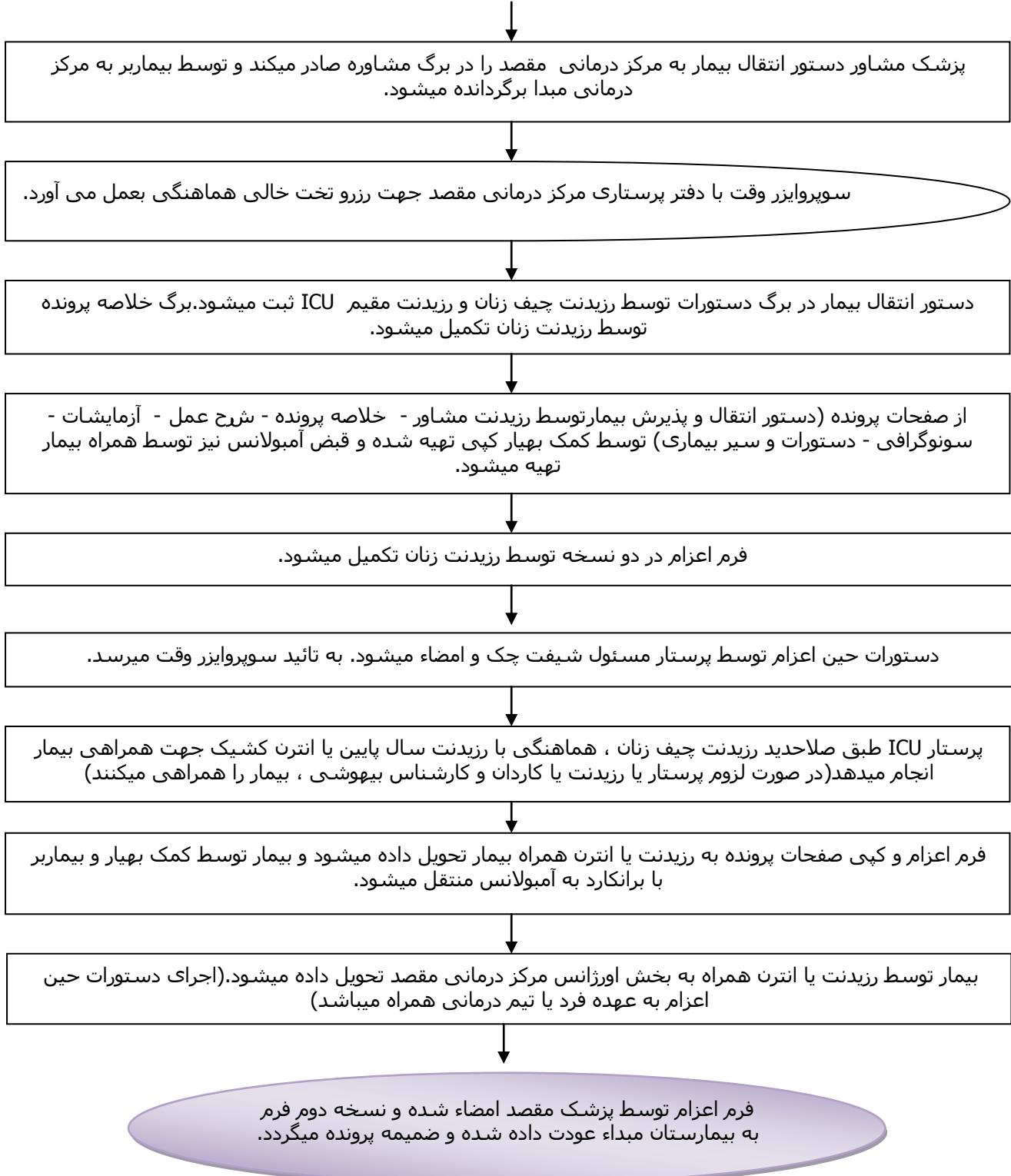
مسئول بخش هماهنگی های لازم را جهت انتقال بیمار با اتاق عمل انجام میدهد.

بیمار به همراه پرونده توسط پرستار و کمک
بهیار به اتاق عمل منتقل میشود.

فرایند اعزام بیمار جهت ادامه درمان به مرکز درمانی دیگر

پژوهش درخواست مشاوره جهت پذیرش بیمار در
مرکز درمانی مورد نظر را صادر میکند.

برگ مشاوره به همراه برگ مطالبه توسط بیمار بر به مرکز درمانی مقصد ارسال میشود.

بیمار با کمک بهیار درمانگاه یا اورژانس یا بیمار بر سریایی با پرونده کامل به بخش منتقل می شود.

نرس مسئول بخش ، پرونده بیمار را از نظرپردازشک معرف بیمار جهت بسته در برگ درمانگاه ، رضایت عمل جراحی از همسر یا ولی بیمار در پشت برگ درمانگاه ، برگ شرح حال(دو برگ) اخذ شده در درمانگاه یا اورژانس توسط انترن با مهر و امضای انترن و رزیدنت سال یک ، برگ مشاوره بیهوشی تکمیل شده توسط رزیدنت سال یک ، تکمیل بودن آزمایشات درخواستی لازم ، تاریخ آزمایشات و منطبق بودن نام بیمار و نام مندرج روی آزمایشات ، برگ خلاصه پرونده(دو برگ) و برگ دستورات پزشک بررسی می کند و در صورت تکمیل بودن پرونده برگ آزمایشات و برگ سیر بیماری را به ترتیب در پرونده اضافه میکند و پرونده در چارت جاسازی میشود.

کمک بهیار بخش لباس مخصوص بخش جراحی را به بیمار میدهد تا بیمار آن را بپوشد و سپس به تخت خود راهنمایی میشود.

دستورات پزشک چک ، کاردکس و اجرا می شود.

نکات مهم در آزمایشات بیمار :

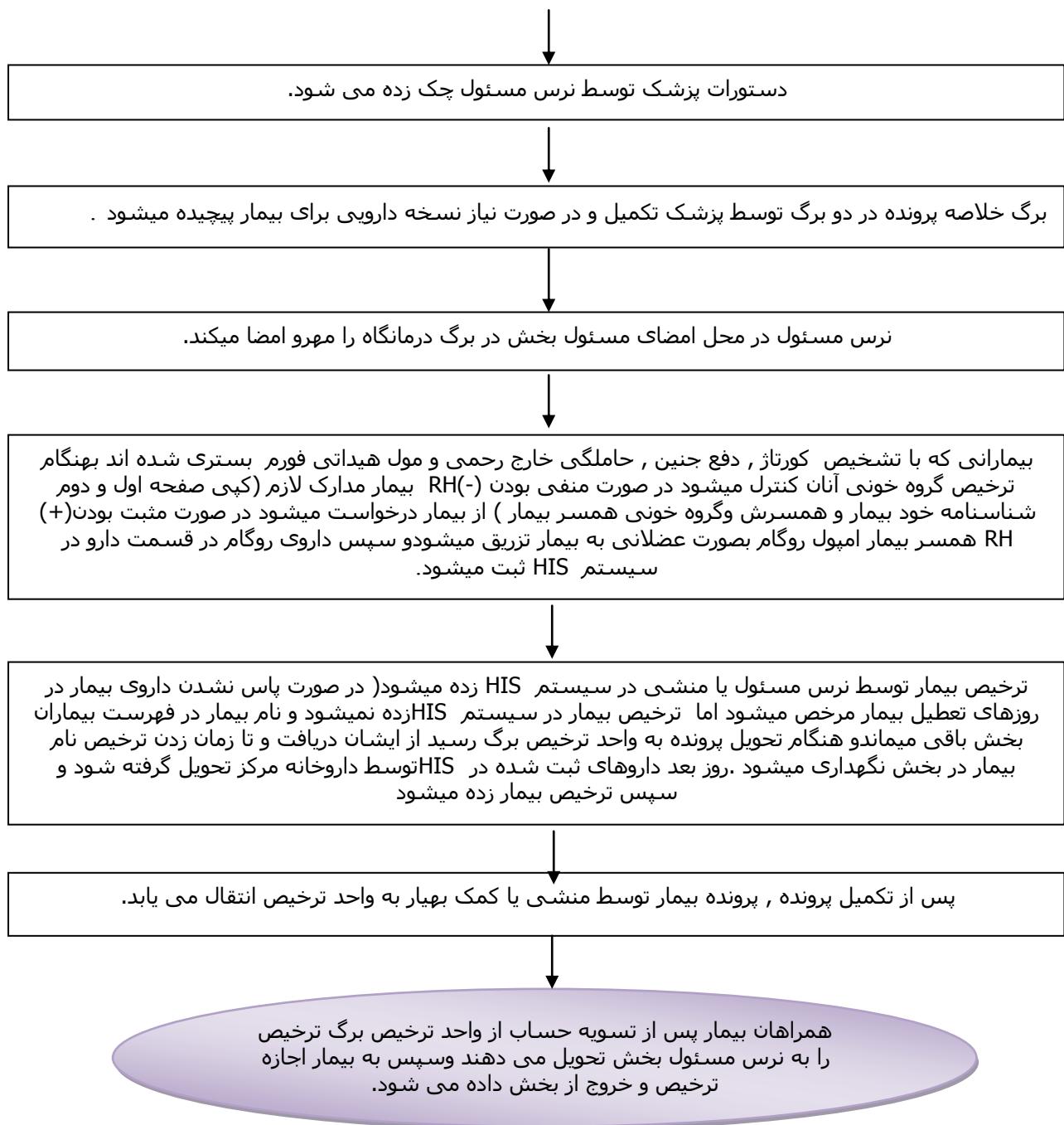
- ❖ آزمایشات SGPTT ,SGOTT ,BS,FBS ، Na.k ، BT.CT ، BGRH ، Bun.cr ، Hct ، Hb ، PLT ,INR, PT ,PTT ، Fib, TSH ، T4,T3 ،ALK ، LDH ، AFP, CEA, LDH, CA125 ,BHCG) حد اکثر تا یک ماه قابل قبول است.
- ❖ آزمایش BHCG حداکثر تا یک هفته قابل قبول است.
- ❖ در سنین بالای 40 سالگی باید حتماً بیمار توسط پزشک داخلی ویزیت و EKG اخذ شده باشد. در غیر این صورت پذیرش نمی شود و به بخش اورژانس اطلاع داده می شود تا اقدامات لازم از سوی آنان انجام شود و بیمار به همراه پرونده توسط کمک بهیار و یا بیماربر به بخش درمانگاه یا اورژانس عودت داده می شود.
- ❖ در سنین بالای 60 سالگی باید بیمار حتماً CXR داشته باشد.
- ❖ در بیماران بسته با تشخیص مول هیدراتی فورم باید آزمایش BHCG و CXR در پرونده ضمیمه شده باشد. لازم به ذکر است آزمایش BHCG تا یک هفته قابل قبول است.
- ❖ در بیماران بسته جهت لیست عمل ، در صورت فوت همسر باید برگه فوت بیمار ضمیمه پرونده باشد.

فرایند جاری ترخیص بیمار

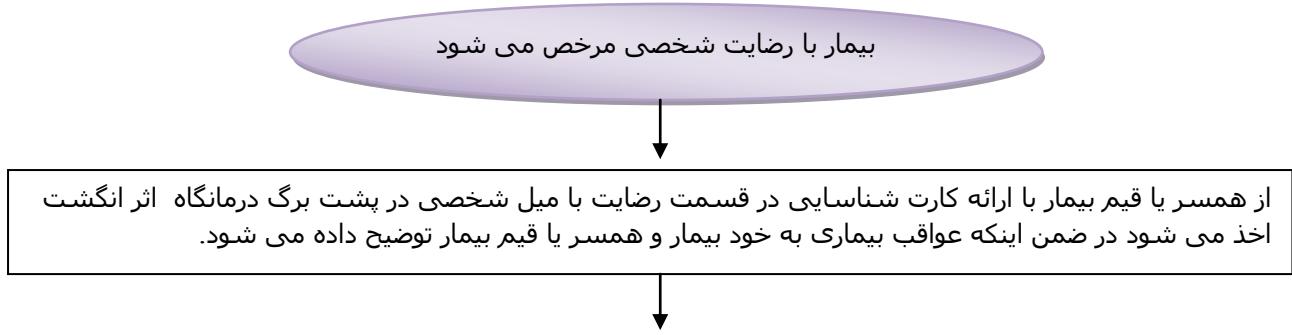
بیمار به دستور پزشک مرخص می شود

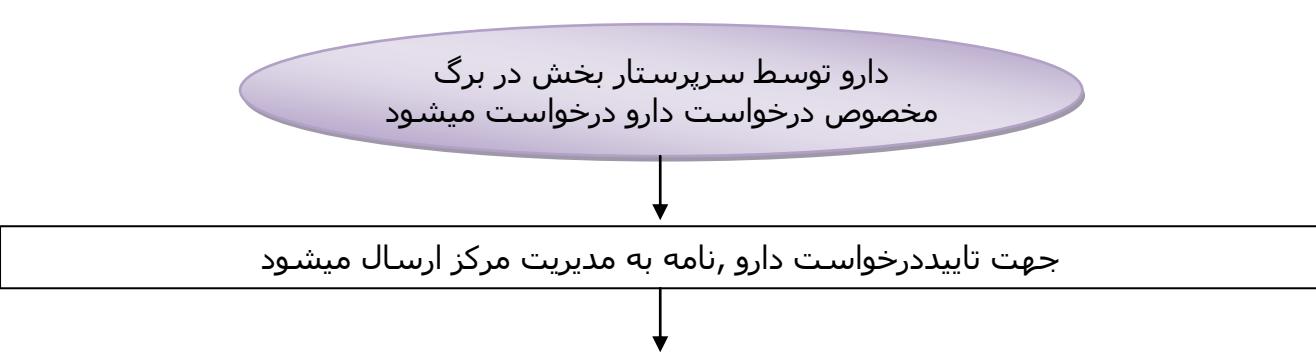
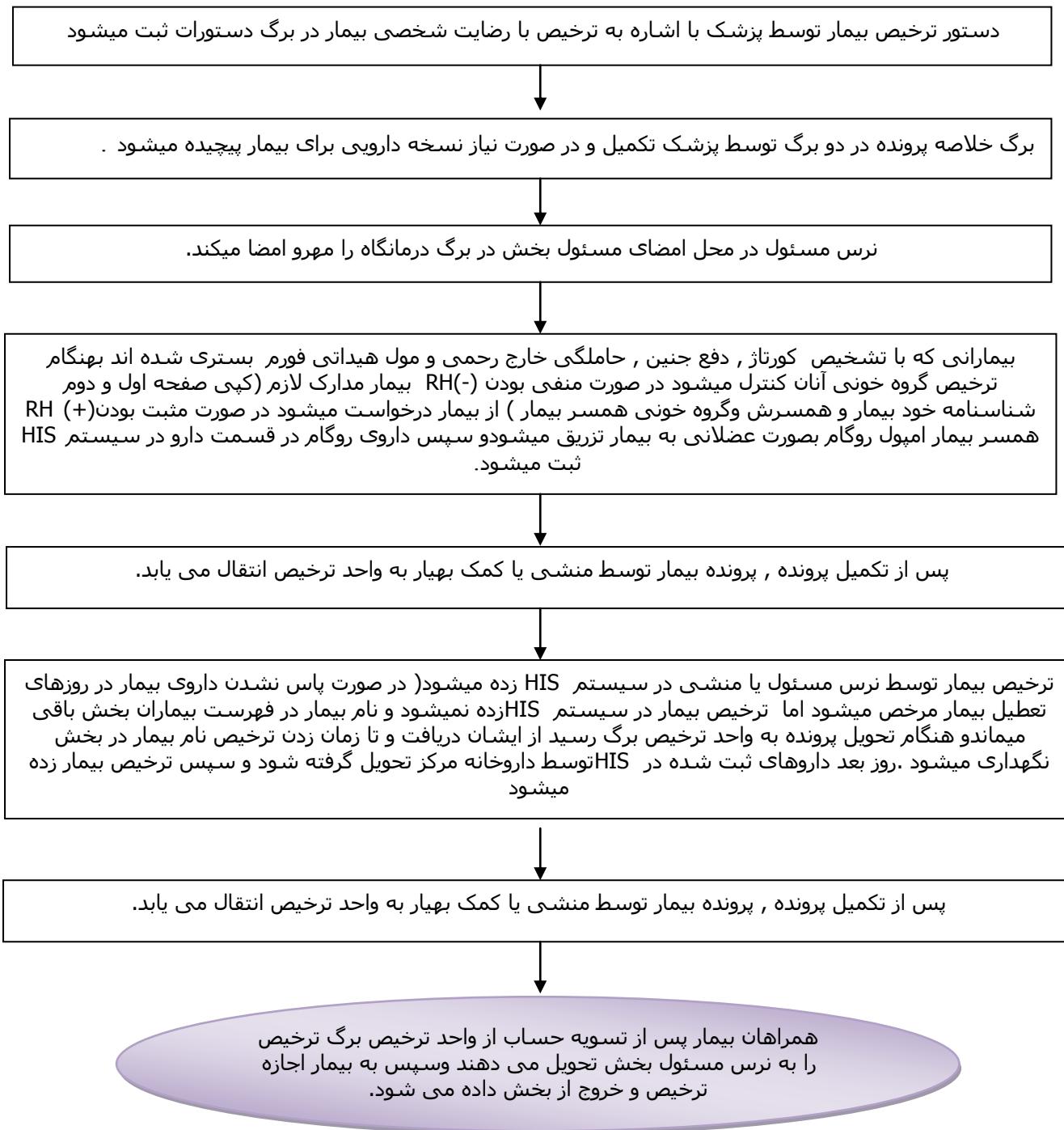

دستور ترخیص بیمار توسط پزشک در برگ دستورات بیمار ثبت میشود.

فرایند غیر جاری ترخیص بیمار

نامه مراحل اداری خود را طی مکند(جهت شماره گذاری به دبیرخانه و مجددا به مدیریت فرستاده میشود)

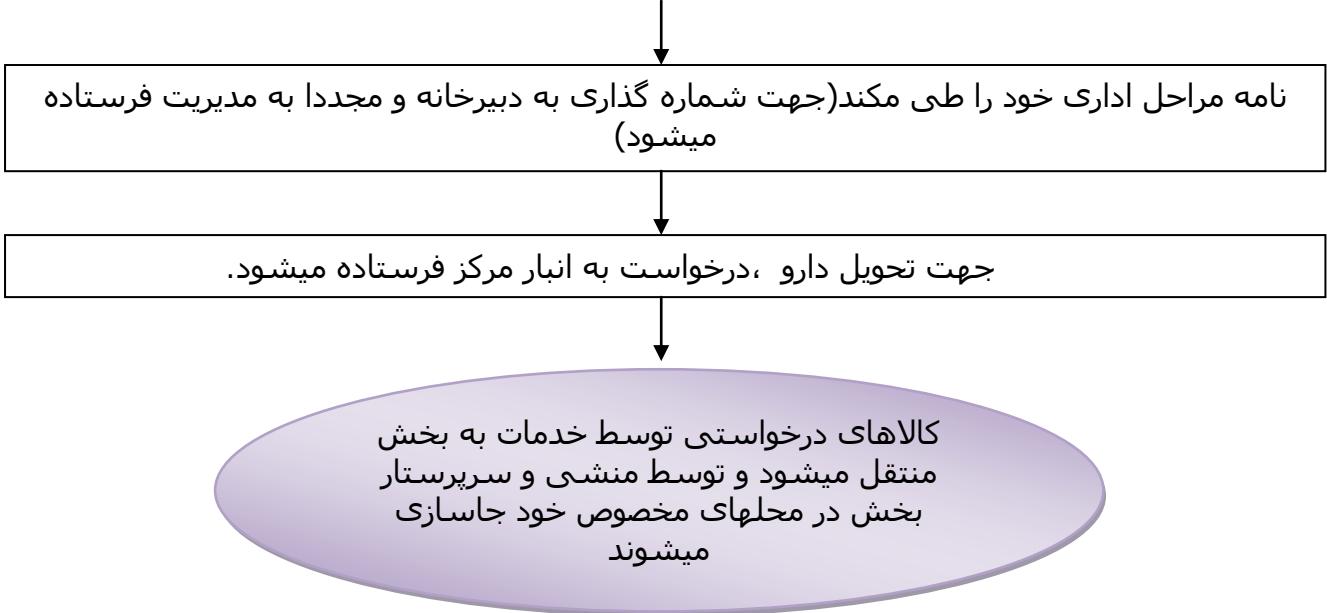
جهت تحویل دارو، نامه به داروخانه مرکز فرستاده میشود.

داروهای درخواستی توسط خدمات به بخش منتقل میشود و توسط منشی و سرپرستار بخش در محلهای مخصوص خود جاسازی میشوند

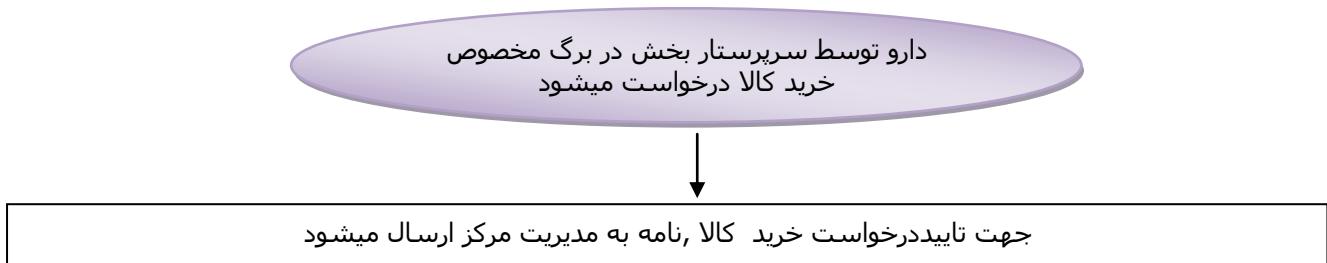
فرایند درخواست کالا از انبار(بصورت ماهانه یا تکی)

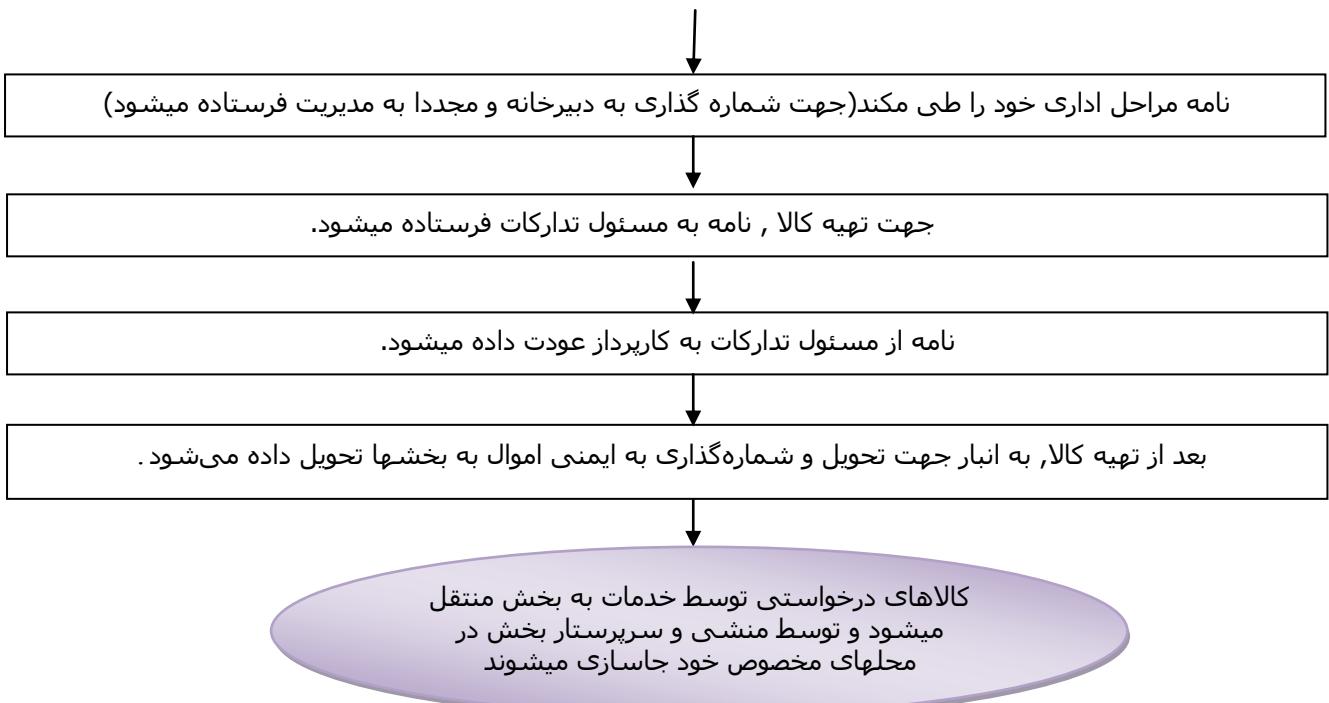
کالا توسط سرپرستار بخش در برگ مخصوص کالای انبار درخواست میشود

جهت تایید درخواست کالا ، نامه به مدیریت مرکز ارسال میشود

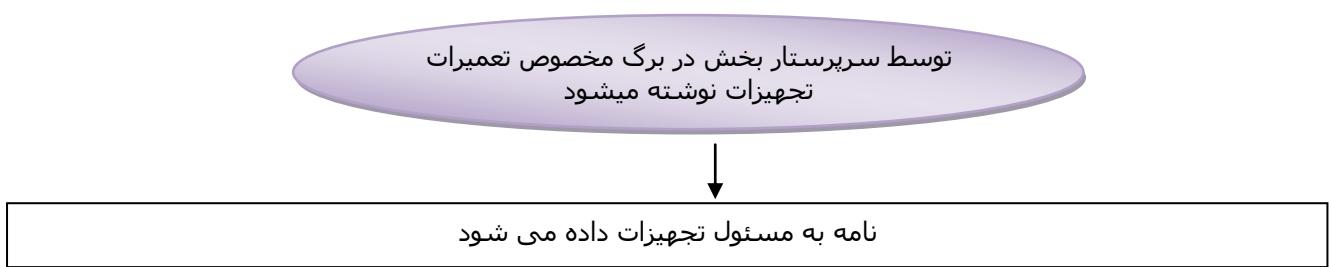

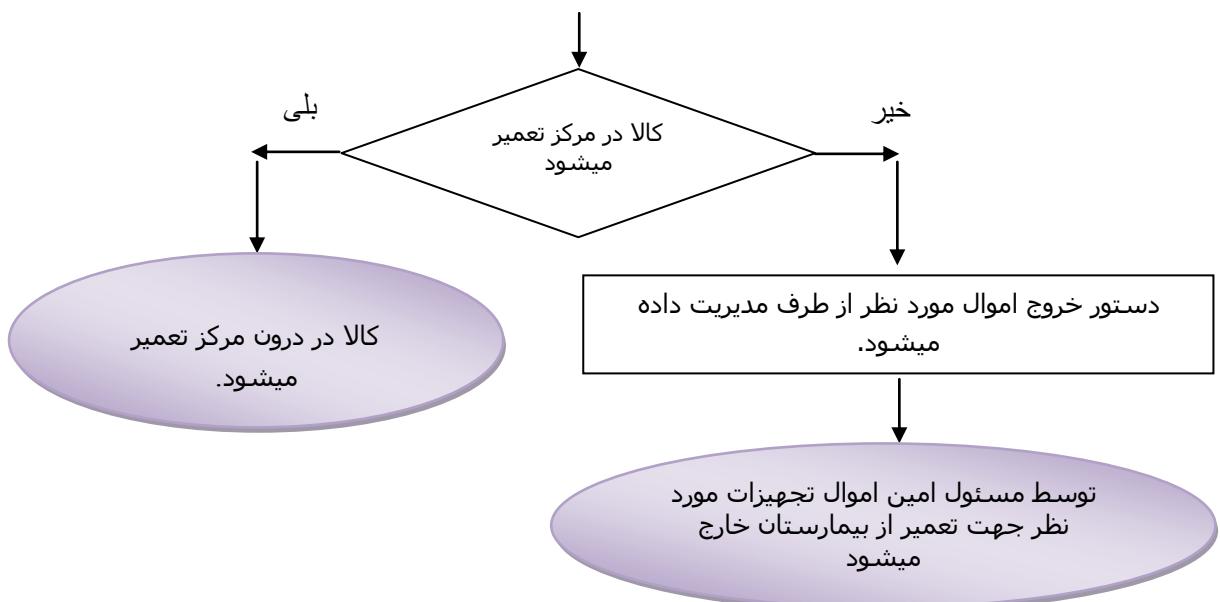
فرايند درخواست خريد کالا

فرایند درخواست تعمیرات تجهیزات پزشکی

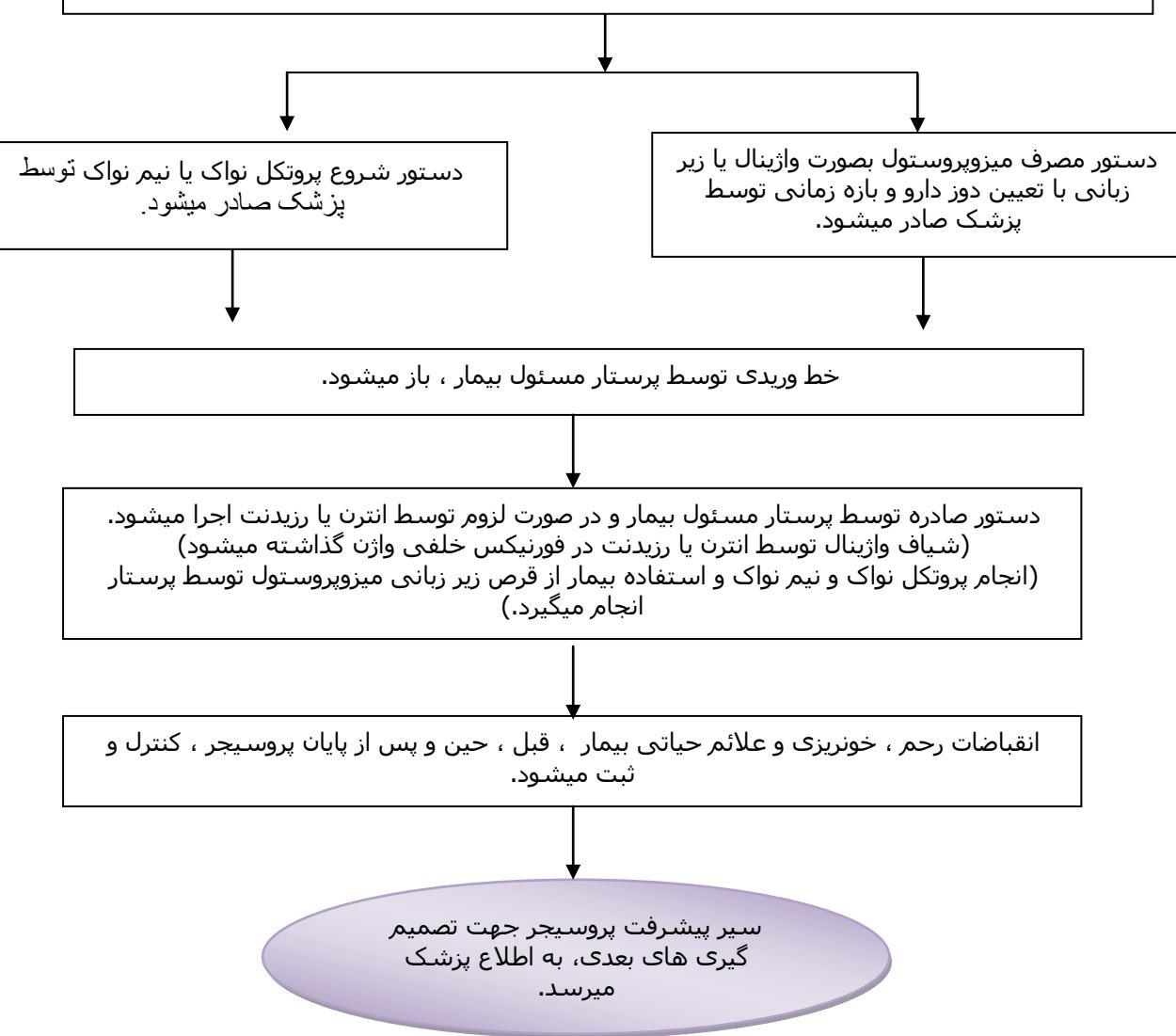

فرایند ختم حاملگی

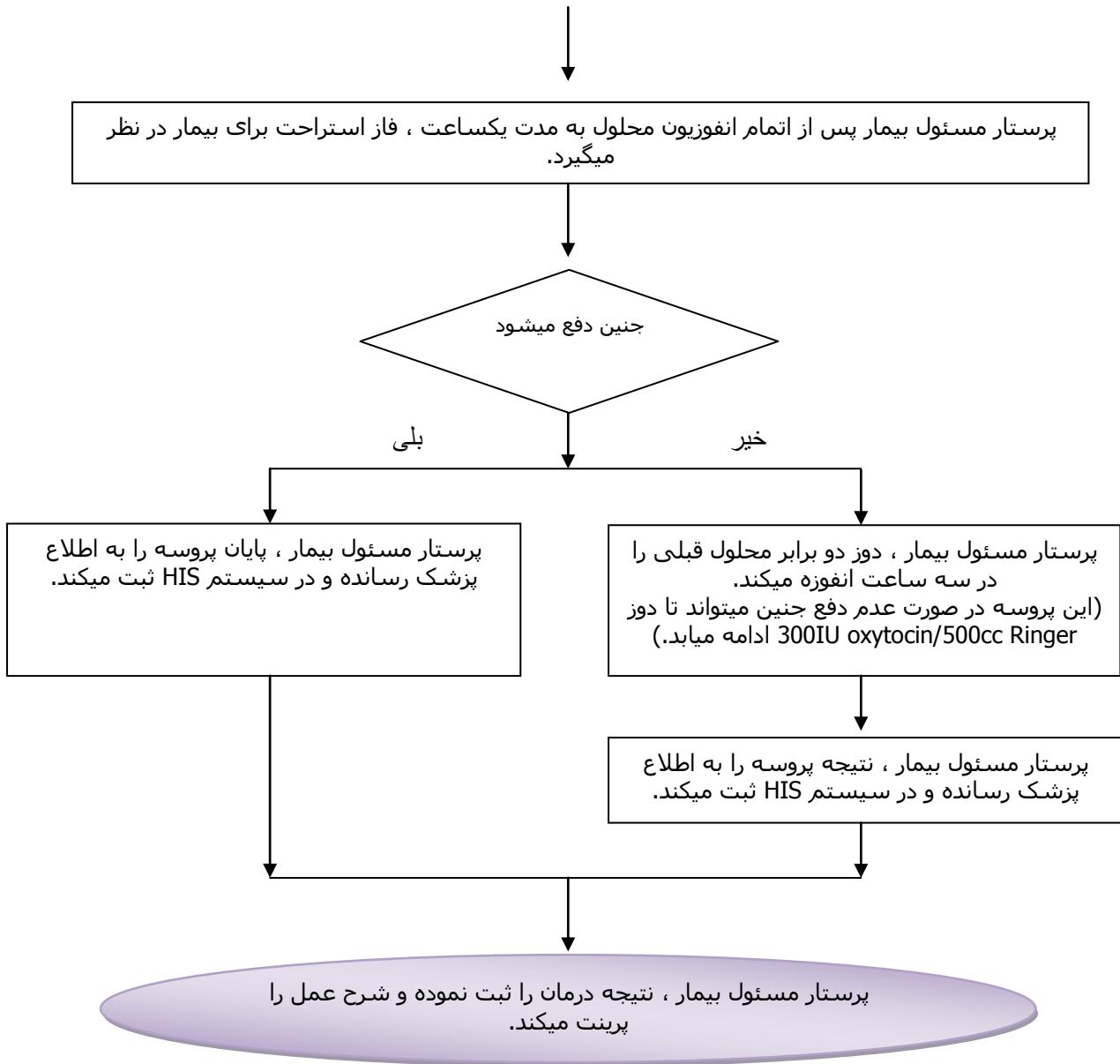
پزشک ، دستور ختم حاملگی را با استفاده از میزوپروستول و یا پروتکل نواک یا نیم نواک ، صادر میکند.

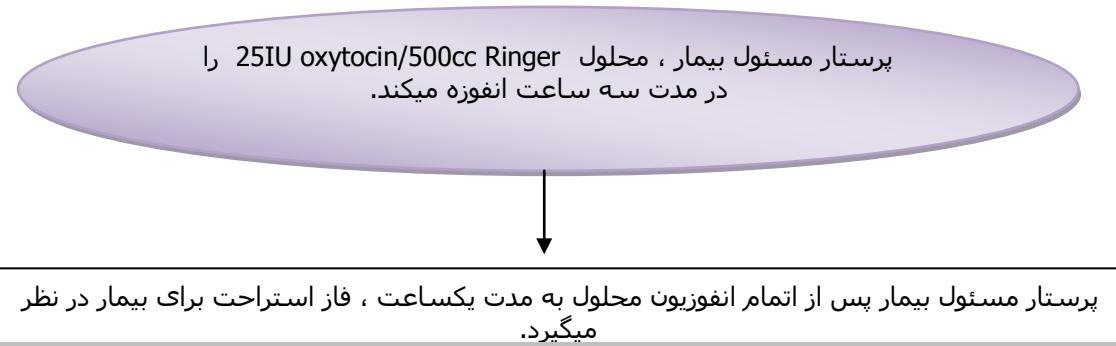
فرایند پروتکل نواک کامل

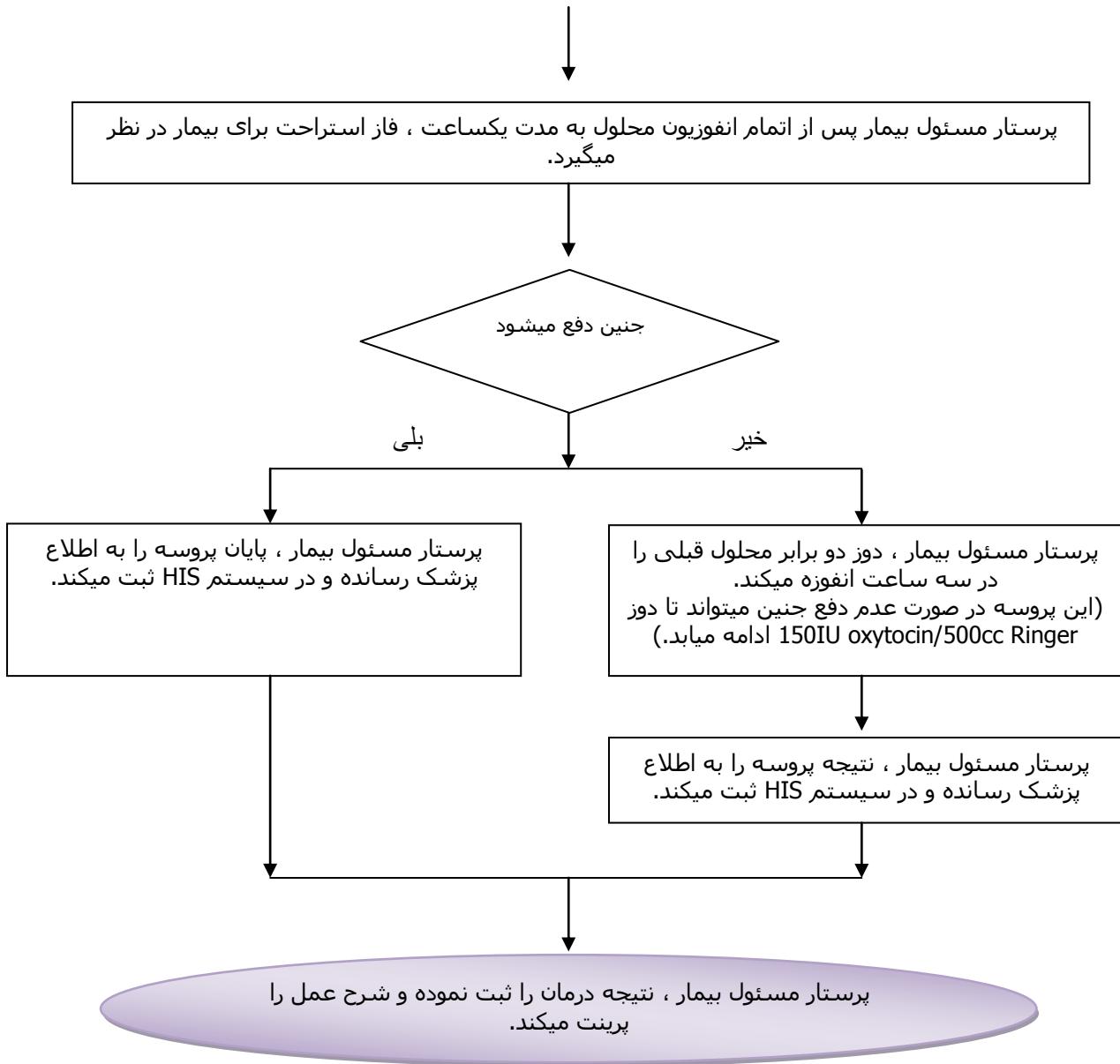
پرستار مسئول بیمار ، محلول oxytocin/500cc Ringer 50IU را در مدت سه ساعت انفوژه میکند.

پرستار مسئول بیمار پس از اتمام انفوژیون محلول به مدت یکساعت ، فاز استراحت برای بیمار در نظر میگیرد.

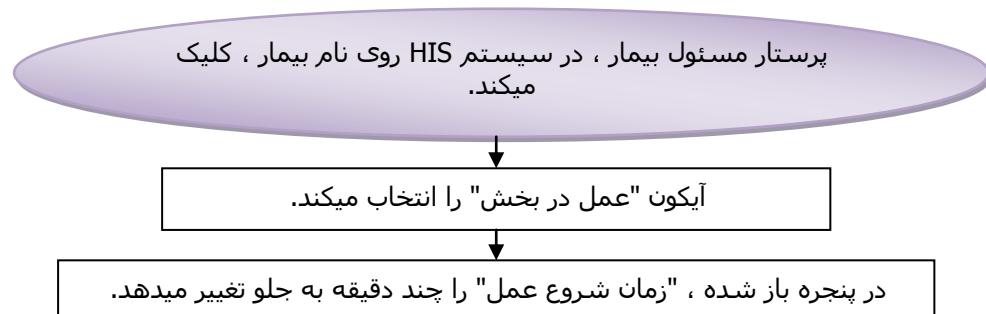

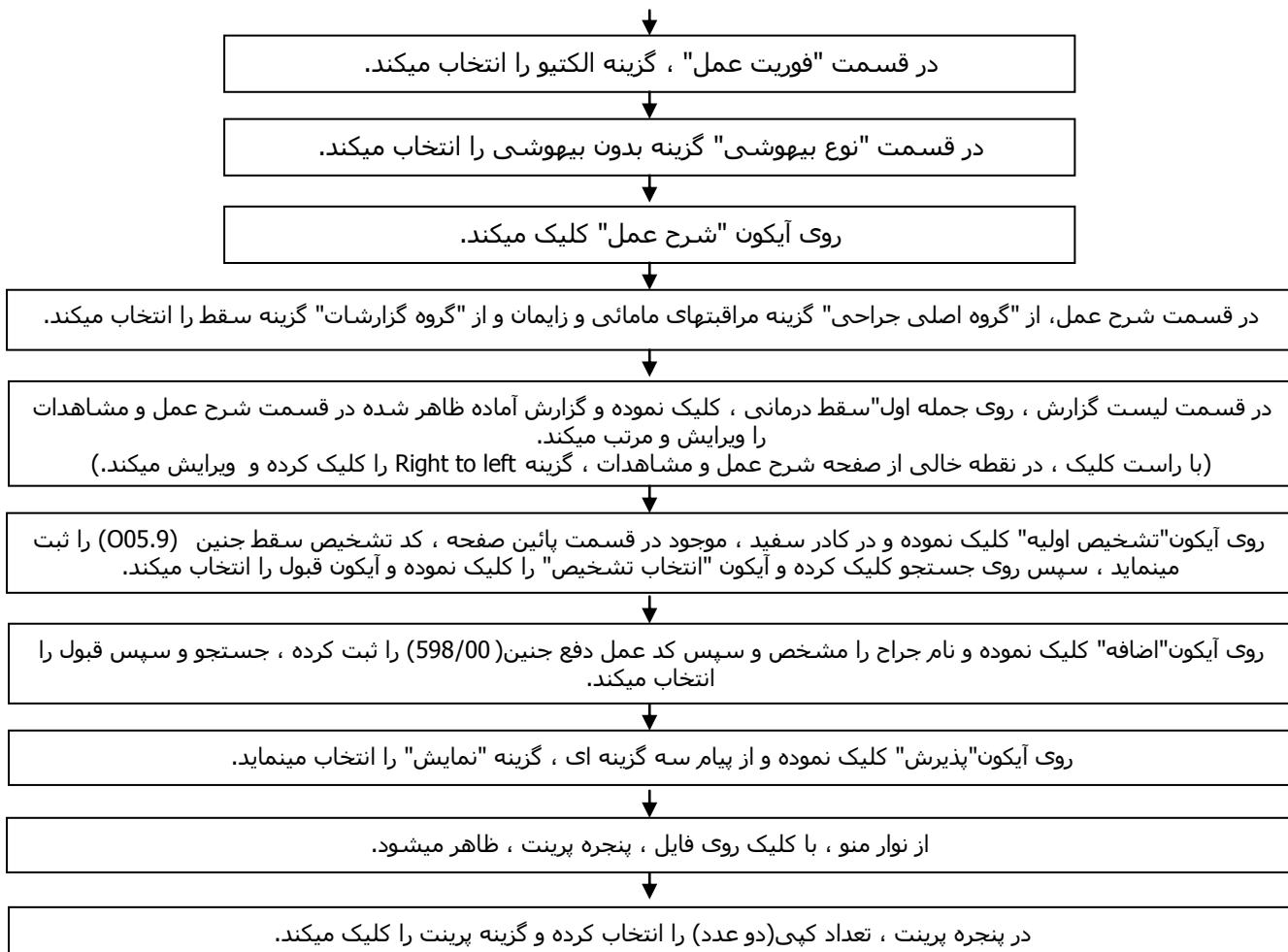
فرایند پروتکل نیم نواک

فرایند پرینت شرح عمل پس از سقط جنین

پرستار مسئول بیمار ، شرح عمل های پرینت شده را مهر و
امضاء نموده و به مهرو امضای پزشک رسانده و ضمیمه
پرونده بیمار میکند.

توجه:

مشخصات برگ دفع جنین به تعداد دو نسخه ، تکمیل گردیده و پس از مهر و امضای پزشک ، یک نسخه ضمیمه پرونده گردیده و نسخه دوم به جعبه جنین سقط شده الصاق میگردد و به هنگام ترخیص بیمار ، توسط کمک بهیار به کسان بیمار تحويل میگردد.

فرایند اطلاع رسانی لیست اعمال جراحی به اساتید مربوطه در شبکاری

فرم لیست اعمال جراحی توسط پرستار مسئول بخش در 4
نسخه تنظیم میشود.

لیست اعمال جراحی به همراه پرونده های بیماران موجود در لیست اعمال جراحی در اول شیفت شبکاری به رزیدنت چیف تحويل داده میشود.

لیست اعمال جراحی بستری توسط رزیدنت چیف زنان در 4 نسخه نوشته میشود و مهر و امضای میشود.

از چهار نسخه لیست اعمال جراحی ، یک نسخه توسط مسئول بخش در ایستگاه پرستاری نصب گردیده و نسخه بعدی توسط کمک بهیار به اتفاق عمل ، دفتر پرستاری و واحد پاراکلینیک(در صورت وجود نیاز به انجام frozen section طول اعمال جراحی) فرستاه میشود. دفتر مخصوص تحويل لیست frozen section توسط مسئول آزمایشگاه ، مهر و امضای میشود)

* بعد از تکمیل شدن لیست اعمال جراحی ، پرستار مسئول بخش جهت اطلاع رسانی، با اساتید مربوطه تماس حاصل مینماید.

بیمارانی که کاندیدای جراحی در اولویت اول میباشند ، توسط اساتید مربوطه تعیین گردیده و سایر بیماران در اولویت های بعدی همان روز ، قرار میگیرند.(عدم امکان دسترسی به اساتید ، به اطلاع سرپرستار در شیفت صبح و سوپرروایزر وقت در شیفت‌های عصر و شب رسانده شده و پیگیری توسط آنها ادامه میابد)

بیمارانی که کاندیدای جراحی در اولویت اول میباشند برگ 8 پرونده آنها(برگ مراقبت قبل از جراحی) توسط پرستار مسئول تکمیل میشود.

* راس ساعت 07:30 پرستار مسئول شیفت شبکاری لیست بیماران اولویت اول جراحی را به سرپرستار اتفاق عمل در شیفت صبحکاری اطلاع میدهد

بیماران کاندید جراحی اولویت اول ، توسط کمک بهیار و پرستار شیفت صبح راس ساعت 07:45 به اتفاق عمل منتقل میشوند.

فرایند درخواست برنامه کارکنان از مسئول بخش

کلیه کارکنان ، برنامه درخواستی خود را در دو مرحله از ماه (اول تا هفتم هر ماه برای برنامه نیمه اول و پانزدهم تا بیستم هر ماه برای برنامه نیمه دوم) به مسئول بخش ارائه میدهند.

سرپرستار بخش برنامه های درخواستی کارکنان را جمع آوری نموده و آنها را از نظر تداخل و نیز استانداردهای بخش ، کنترل مینماید.

سرپرستار بخش برنامه پانزده روزه را تنظیم نموده و به دفتر پرستاری تحويل میدهد.

دفتر پرستاری ، تغییرات لازم را در برنامه ، اعمال مینماید.

دفتر پرستاری ، برنامه نهائی شده در آخرین روز کاری برنامه قبلی ، به بخش ارائه مینماید.

فرایند درخواست غذا برای بیماران

پژشک رژیم غذائی بیمار را order میکند.

پرستار استف در شیفت صبح و پرستار مسئول بخش در شیفتهای عصر و شب ، رژیم غذائی بیمار را کنترل و کاردکس میکند.

منشی بخش در شیفت صبح و پرستار مسئول بخش در شیفتهای عصر و شب ، رژیم غذائی بیمار را در سیستم HIS ، ثبت میکند.

فرایند درخواست غذا برای همراهان

بیمار با کارت همراه به بخش مراجعه میکند.

نسخه مخصوص پزشک کارت همراه توسط کمک بهیار بخش جمع آوری شده و به منشی بخش در شیفت صبح و پرستار مسئول بخش در شیفتهای عصر و شب ، تحويل داده میشود

منشی بخش در شیفت صبح و پرستار مسئول بخش در شیفتهای عصر و شب ، درخواست غذا برای همراه بیمار را در سیستم HIS ، ثبت میکند.

فرایند نظافت یونیت بیماران و قاب چارتها توسط کمک بهیار

سرپرستار بخش ، بخش را ارزیابی نموده و موارد نظافتی را استخراج مینماید.

سرپرستار ، برنامه نظافتی هفتگی را تنظیم نموده و در روزهای پنجشنبه هر هفته در گزارش
.....
.....

کمک بهیاران ، برنامه هفتگی نظافت را از گزارشات مسئول بخش ، پیگیری مینمایند.

کمک بهیاران ، طبق برنامه ارائه شده ، در طول هفته پروسه نظافت یونیت بیماران را انجام میدهند.

لیست عناوین فرایندها

ردیف	عنوان فرایند
۱	پذیرش بیمار الکتیو
۲	پذیرش بیمار اورژانس
۳	مدیریت بیمار اورژانسی
۴	فرایند جاری ترخیص بیمار
۵	فرایند غیرجاری ترخیص بیمار

۶	اجرا دستورات پزشکی
۷	رزرو یا درخواست خون و سایر فراورده های خونی
۸	ارسال و اخذ جواب آزمایشات
۹	درخواست مشاوره
۱۰	سونوگرافی و رادیوگرافی
۱۱	تحویل بیمار به اتاق عمل
۱۲	انتقال بیمار به ICU
۱۳	اعزام بیمار جهت ادامه درمان به مرکز درمانی دیگر
۱۴	ختم حاملگی
۱۵	پروتکل نواک کامل
۱۶	پروتکل نیم نواک
۱۷	پرینت شرح عمل پس از سقط جنین
۱۸	اطلاع رسانی لیست اعمال جراحی به استاد مربوطه در شیفت شبکاری
۱۹	درخواست داروی بخش
۲۰	درخواست غذا برای بیماران
۲۱	درخواست غذا برای همراهان
۲۲	درخواست کالا از انبار
۲۳	درخواست خرید کالا
۲۴	درخواست تعمیرات تجهیزات پزشکی
۲۵	نظافت یونیت بیماران و قاب چارتها توسط کمک بهیار
۲۶	درخواست برنامه کاری کارکنان از مسئول بخش

فصل ۸

تجهیزات پزشکی

آماده کردن دستگاه ساکشن و اصول مهم در هنگام ساکشن کردن

آماده کردن دستگاه ساکشن:

- ۱ - از قرار گرفتن صحیح لوله های ساکشن و پیچ نخوردن آنها اطمینان حاصل نمایید.
- ۲ - شیشه های ساکشن باید تمیز بوده ولی لزومی به ریختن ماده ضد عفونی کننده به داخل شیشه ها نمی باشد.
- ۳ - فشار دستگاه ساکشن را تنظیم نمایید. (بزرگسالان ۱۲۰-۱۰۰ و نوزادان ۹۵-۵۰ میلی متر جیوه)

اصول مهم در هنگام ساکشن دهانی حلقی و بینی حلقی:

- ۱ - دستهای خود را بشوئید.
 - ۲ - به بیمار اعلام نمایید که این روش بدون درد بوده و ناراحتی تنفسی را بر طرف می کند . ولی ممکن است سبب تحریک رفلکس سرفه ، عطسه و یا بروز حالت تهوع گردد.
 - ۳ - بیماران هوشیار را که دارای رفلکس بلع می باشد ، در وضعیت نیمه نشسته قرار دهید. برای ساکشن از راه دهان ، سر بیمار را به طرف خود بچرخانید و جهت ساکشن از راه بینی ، سر وی را به طرف عقب متمایل نمایید.
 - ۴ - بیماران بی هوش را در وضعیت پهلو قرار دهید بطوریکه صورت او به طرف خودتان باشد.
 - ۵ - سرم فیزیولوژی یا آب مقطر استریل را درون کاسه استریل بریزید.
 - ۶ - در صورت انجام ساکشن بینی حلقی ، ماده چرب کننده آماده کنید.
 - ۷ - دستکش استریل بپوشید. در صورت لزوم می توانید از یک دستکش غیر استریل برای دست غیر غالب و یک دستکش استریل برای دست غالب استفاده کنید.
 - ۸ - با دست غالب خود سوند استریل را که قبلاً "آماده کرده بودید برداشته و به ساکشن وصل کنید.
 - ۹ - طول تقریبی سوند را برای ورود اندازه بگیرید. (طول تقریبی سوند برای وارد شدن ، فاصله بین نوک بینی تا نرمه گوش یا در حدود ۱۳ سانتی متر برای بزرگسالان می باشد)
 - ۱۰ - ساکشن را امتحان کنید.
 - ۱۱ - در صورت امکان از لوله ۷ شکل به عنوان رابط استفاده کنید.
- در صورت استفاده از رابط ۷ شکل ، پس از وارد کردن سوند ساکشن ، سوراخ رابط ۷ را با انگشت شست ببندید تا فشار مکش را برای انجام ساکشن ایجاد نمایید.
- در صورت نداشتن رابط ۷ باید قبل از وارد کردن سوند ، لوله ساکشن را با دست کلمپ نموده و پس از وارد کردن سوند ، فشار مکش را ایجاد نمایید.(با رعایت این اصول از ایجاد هیپوکسی در بیمار جلوگیری خواهید کرد
- ۱ - برای ساکشن کردن از راه بینی: نوک سوند را به ژل آغشته کرده، در حالی که عمل ساکشن کردن انجام نمی شود، به آرامی آن را از طریق یکی از سوراخهای بینی وارد کنید جهت ورود سوند باید به طرف پائین و قاعده بینی باشد. چنانچه یکی از سوراخهای بینی بسته است از سوراخ دیگر، سوند را وارد کنید چنانچه با انسداد روبرو شدید ، هرگز سوند را با فشار وارد نکنید.
 - ۲ - برای ساکشن کردن از راه دهان: نوک سوند را با آب مقطر استریل یا سرم فیزیولوژی آغشته ساخته ، در حالیکه زبان را با استفاده از یک گاز استریل به طرف جلو کشیده اید و همچنین در حالیکه عمل ساکشن کردن انجام نمی شود ، سوندرا به آرامی وارد کنید. سوند باید در حدود ۱۵-۲۰ سانتیمتر از یک طرف دهان به طرف حلق وارد شود تا از ایجاد حالت تهوع جلوگیری گردد.
- (همانگونه که توضیح داده شد در صورت استفاده از رابط ۷ ، در هنگام وارد کردن سوند ، سوراخ رابط ۷ باز بوده و در هنگام ساکشن کردن ، سوراخ رابط ۷ با انگشت شست بسته خواهد شد و در صورتی که رابط ۷ نباشد، باید در هنگام وارد کردن سوند، آن را با دست کلمپ کرده و در هنگام ساکشن کردن باز نمود.
- ۳ - هر بار ساکشن کردن نباید بیشتر از ۱۵-۲۰ ثانیه به طول بیانجامد
 - ۴ - بین هر بار ساکشن کردن ۳۰-۴۰ ثانیه فاصله گذاشته شود.
 - ۵ - در فاصله ساکشن ها با قرار دادن سر سوند در داخل ظرف محتوای آب مقطر استریل یا سرم فیزیولوژی از باز بودن آن مطمئن شوید.
 - ۶ - در مجموع ، عمل ساکشن کردن نباید بیش از ۵ دقیقه طول بکشد.
 - ۷ - در هنگام ساکشن بینی و حلق ، هر بار از یک مجرای بینی ساکشن نمایید.

- ٨ - در فواصل ساکشن کردن از بیمار بخواهید که تنفس عمیق داشته و سرفه کند.(این عمل از ایجاد هیپوکسی در بیمار جلوگیری خواهد کرد.
- ٩ - اکسیژن تراپی بیمار قبل از شروع عمل ساکشن کردن ، در فواصل ساکشن کردن و پس از پایان کار ، تدبیری مکمل برای پیشگیری از هیپوکسی خواهد بود.
- ١٠ - پس از پایان کار ، وسایل را جمع نموده و دستگاه ساکشن را برای انجام ساکشن بعدی آماده نمائید.
- ١١ - دستها را شسته و پروسیجر انجام یافته رادر پرونده بیمار ثبت نمائید.

نحوه کار با دستگاه الکتروکاردیوگرافی (Kenz ECG: Model 110)

۱. با فشار دادن دکمه **power** واقع در قسمت پشتی دستگاه روشن می شود.
۲. برای جلوگیری از پارازیت در نوار **ECG** به محل لیدها پنبه الکل یا پنبه خیس می زنیم .
۳. لیدهای سینه ای را مطابق شکل وصل می کنیم .

- لیدهای اندامی را به ترتیب رنگ

قرمز ----- دست راست

زرد ----- دست چپ

سیاه ----- پای راست

سبز ----- پای چپ

۴. با استفاده از قسمت **MODE** مد **AUTO1** را انتخاب می کنیم.
۵. با زدن دکمه **RUN** دستگاه شروع به گرفتن **ECG** می کند.
۶. سرعت استاندارد برای گرفتن **ECG** **mm/mv ۲۵** و **ولتاژ ۱۰ mm/s** می باشد.

هفته ای یک بار دستگاه را شارژ می کنیم جهت شارژ بعد از اتصال دستگاه به برق مرکزی دکمه شارژ را فشار می دهیم

گلوکومتر

طرز استفاده:

- ۱ - انگشت را با الکل ضد عفونی نموده و با سوزن مخصوص گلوکومتر یا لانست سوراخ نمائید.
- ۲ - نوار مخصوص گلوکومتر را در محل مخصوص گلوکومتر قرار داده و وقتی علامت قطره خون را رویت نمودید، یک قطره خون روی قسمت نارنجی نوار بریزید.

۳—بعد از چند ثانیه ، نتیجه آزمایش را روی صفحه گلوکومتر مشاهده خواهید نمود.

نکاتی برای استفاده بهتر از گلوکومتر

● قبل از استفاده از گلوکومتر جدیدتان، دستورالعمل های استفاده از آن را که در بروشورهای کارخانه درج شده، بخوانید یا از راهنمای نمایندگی فروش بخواهید آن را برایتان توضیح دهد.

● نوارهای اندازه گیری قندخون را از درون قوطی هایی که شکستگی دارند یا ترک خورده اند مورد استفاده قرار ندهید چون نتایج آزمایش شما را غلط نشان می دهند. این بطری ها را می توانید در محل فروش عوض کنید. دقت کنید نوارهای سنجش قندخونی را خریداری کنید که تاریخ مصرفشان سپری نشده باشد.

● قبل از استفاده از دستگاه گلوکومتر جدیدتان، آن را با فردی که قبلا تجربه استفاده از این دستگاه را داشته، تمرین کنید تا یاد بگیرید درست قند خونتان را اندازه گیری کنید.

● قبل از استفاده از دستگاه دستهایتان را خوب بشویید. حتی اندکی باقی مانده غذا و قند روی انگشتتان بر نتیجه آزمایش اثر خواهد گذاشت .

● اندازه قطره خونی که روی دستگاه می گذارید مناسب باشد در غیر این صورت دستگاه، اندازه گیری قندخون را با دقت انجام نخواهد داد .

● اجازه دهید خون از انگشتتان روی نوار جاری شود. انگشتتان را فشار ندهید. این کار روی نتیجه آزمایش اثر می گذارد.

● دستگاه گلوکومتر خود را گاهی با محلول های کنترل، کنترل کنید.

● وقتی برای اندازه گیری قندخون به آزمایشگاه می روید گلوکومترتان را همراه ببرید تا عددی که صفحه نمایش آن نشان می دهد را با نتیجه آزمایش مقایسه کنید. با این کار می توانید ببینید دستگاه شما میزان قندخون را تا چه اندازه دقیق و درست نشان می دهد.

پالس اکسی متری

پالس اکسی متر دستگاهی است جهت اندازه گیری نرخ اکسیژن در خون این دستگاه از طریق اندازه گیری درصد اشباع همو گلوبین (سلول های قرمز یک سلول پیتیدی که از جنس پروتئین و حاوی مقدار زیادی از آهن است) با اکسیژن شریانی میتواند چنین نتیجه ای را نمایش می دهد.

مزیت

استفاده از این دستگاه نسبت به روش های دیگر تعیین درصد اکسیژن

خون به این ترتیب است که سریعتر و راحت تر نسبت به روشهای دیگر از قبیل نمونه گیری خونی و... میتوان کمبود یا ازدیاد اکسیژن (هیپراکسی یا هایپر اکسی) در خون را مشخص کرد و نتیجه اکسیژن درمانی را مشاهده نمود. البته لازم به ذکر است که علاوه بر نمایش درصد اکسیژن در خون که میزانی در حدود ۹۶ تا ۹۹ درصد در یک انسان معمولی است این دستگاه میتواند ریت (rate) قلب یا همان میزان ضربان قلب را نیز تعیین کند.

اما نحوه عملکرد این دستگاه :

این دستگاه از یک سنسور نوری تشکیل شده است که بر روی شریانچه های نبض دار قرار میگیرد (معمولًا روی انگشت اشاره شخص) در یک طرف دو LED به عنوان فرستنده قرار گرفته است که ۲ موج نور قرمز با طول موج ۶۶۰ نانومتر و مادون قرمز با طول موج ۹۳۰ نانومتر انتشار میدهد نور قرمز رنگ توسط هموگلوبین که رنگ طبیعی آن آبی است جذب میشود و مادون قرمز توسط اکسیژن ترکیبی با هموگلوبین (HbO_2) جذب میشود. در واقع دو نوع طول موج توسط این دو LED که فرستنده هستند فرستاده میشود.... در طرف دیگر یک گیرنده یا در اصطلاح یک فتودیود قرار دارد که وظیفه آشکارسازی نور عبوری از بافت را دارد. این نور توسط گیرنده بر حسب میزان شدت نور به یک سیگنال الکترونیکی تبدیل میشود در واقع این سیگنال ورودی دستگاه و برد های الکترونیکی و میکروپروسسراهاست که بعد از محاسبات توسط این مدارات مقدار اندازگیری شده اشباع اکسیژن خون تعیین میگردد. البته برخی از مدل های دستگاه پالس اکسی مترا به گونه ای است که توسط کابلی که برای آشکار سازی سیگنال ECG تعییه شده میتواند این سیگنال را نیز نشان دهد.

اهمیت

این دستگاه و کالیبراسیون آن: از آنجا که این دستگاه در بخش های حساس ICU-CCU-NICU بیمارستانی مورد استفاده قرار میگیرد باید از صحت عملکرد این دستگاه اطمینان کافی پیدا کنیم. از جمله از عواملی که میتواند موجب ثبت نتایج نادرست در دستگاه گردد عبارتند از:

- ۱- در معرض نور شدید قرار گرفتن.
- ۲- فشار خون خیلی بالا یا پایین شخص مورد آزمایش
- ۳- دمای غیرعادی بافت
- ۴- وجود جذب کننده هایی مثل لак یا رنگ
- ۵- در وضعیت نامناسب قرار دادن انگشت اشاره در مکان مشخص آن در هنگام استفاده از دستگاه.

B-Brown نحوه استفاده از پمپ انفوزیون

- ۱ - ابتدا با دکمه Power پمپ را روشن نموده
- ۲ - برای استفاده جهت انفوزیون داروها بر حسب موارد گفته شده ابتدا با گزینه **Intrafix Next** را انتخاب نموده و سپس برای تایید گزینه **Yes** را فشار می دهیم.
- ۳ - گزینه **SF** را با تایید **On** فعال نموده روی مانیتور بر حسب **mcg** نوع داروها و یا دستور پزشک یکی از گزینه های **IU, mmol, mg** را انتخاب می کنیم و سپس دوز دارو را بر حسب **mg/ml, IU/ml, mmol/ml, mcg/ml** محاسبه نموده و عدد مورد نظر را وارد می کنیم.

- ۴ - با انتخاب گزینه **OK** عدد مورد نظر را تایید نموده و سپس گزینه **Weight** بر روی مانیتور درج می شود که بر حسب نوع دارو(دوپامین و دوبوتامین) وزن بیمار را به دستگاه می دهیم.
- ۵ - مجددا با دکمه **OK** آن را تایید می نماییم و سپس دوز دارو را بر حسب دستور پزشک روی مانیتور دستگاه وارد می کنیم.
- ۶ - دکمه **Rate** را فشار داده و **Vol**(مقدار حجم مورد نظر که دارو داخل آن ریخته شده) را به دستگاه می دهیم. مثلا اگر میکروست استفاده شده **Vol=100cc** به دستگاه وارد می کنیم.
- ۷ - دکمه **Start** را فشار می دهیم دستگاه خود مقدار انفوزیون را محاسبه کرده و شروع به انفوزیون می کند.

نحوه استفاده از پمپ سرنگ

- ۱ - دردحالت میتوانیم دستگاه را روشن کنیم:
- با شارژ باتری \Rightarrow با روشن بودن چراغ **BATT** مشخص میشود.
- وصل به برق \Rightarrow با روشن بودن چراغ **AC/DC** مشخص میشود.

۲ - روشن و خاموش کردن دستگاه:

با دگمه **On/Off** انجام میشود.

۳ - قراردادن سرنگ داخل دستگاه:

پس از اینکه سرنگ را داخل دستگاه قرار دادیم دگمه **SET** موجود بر روی دستگاه را فعال میکنیم دوز مورد نظر دارو را از طریق دگمه های رو به بالا و پائین تنظیم میکنیم. در آخر دگمه **START** را میزنیم تا دستگاه شروع به کار کند.

۴ - تغییردوز و اتمام انفوزیون:

از دگمه START /STOP استفاده میشود. اول انفوزیون دارو را متوقف میکنیم. از طریق دگمه CLEAR VOL عدد روی مانیتور دستگاه را پاک میکنیم. سپس تغییرات موردنظر را میدهیم.

۵ - روش دادن دوز BOLUS دارو:

برای دادن دارو به صورت بلوس اول انفوزیون دارو را متوقف کرده و اول دگمه BOLUS را گرفته و باهم ML وسیس دگمه ML فشار میدهیم. و اگر دگمه ML را به تنهایی فشار دهیم کل حجم انفوزیون شده (TOTAL VOL) را نشان خواهد داد.

۶ - آلامهای دستگاه:

وقتی دستگاه الارم میزند از دورباصدای دستگاه و با روشن شدن چراغ قرمز کوچک در لبه فوقانی دستگاه مشخص میشود نشانه آن است که انفوزیون دچار مشکل شده است و باید مشکل شناسایی وسیس برطرف شود. برای از بین بردن موقت صدای الارم از دگمه SILENT استفاده میکنیم. آلامهای دستگاه و روش برطرف کردن آنها به قرار زیر است:

Low Batt باطربی دستگاه کم است در این حالت باید دستگاه را به برق وصل کنیم.

Low Vol حجم محلول داخل سرنگ رو به اتمام است و چراغ سبز و قرمز لبه دستگاه روشن است نشانه آن است که انفوزیون ادامه دارد و باید محلول را زود آماده کنیم.

Occulusion انسداد در مسیر وجود دارد. باید مسیر ستنگ و رگ را بررسی کرده و انسداد را برطرف کنیم.

فصل ۹

اختصارات اختصاصی بخش

Abbreviations

Abbreviations of Surgical Ward

1	AUB	Abnormal Uterine Bleeding
2	ABG	Arterial Blood Gas
3	BID	Bi In Die (L) Twice a Day
4	BSO	Bilateral Salpango-Oophorectomy
5	BS	Blood Sugar
6	BS	Bowel Sound
7	CXR	Chest X Ray
8	CBR	Complete Bed Rest
9	DVT	Deep venous thrombosis
10	D&C	Dilatation & Curettage
11	DUB	Dysfunctional Uterine Bleeding
12	EP	Ectopic Pregnancy
13	ECG	Electro Cardio Graph
14	FFP	Fresh Frozen Plasma

15	IVF	In Vitro Fertilization
16	IUD	Intra uterine Device
17	IUFD	Intra Uterine Fetal Death
18	Lash	Laparoscopy by TVH
19	Leep	Malignant neoplasm of cervix uterine
20	MTX	Methotrexate
21	NPO	None Per Oral
22	NVD	Normal Vaginal Delivery
23	OD	Omni Die (L)Daily
24	OHSS	Ovarian Hyper Stimulation Syndrome
25	PLT	Platelet
26	QID	Quarter In Die (L) Four Times a Day
27	RBR	Rational Bed Rest
28	TDS	Ter Die Sumendum (L) To Be Taken Three Times a Day
29	TAH	Total Abdominal Hysterectomy
30	TL	Total Tubectomy, Tuballigation
31	TVH	Total Vaginal Hysterectomy
32	TR	Tush Rectal
33	TV	Tush vaginal
34	UTI	Upper Tract Infection
35	VB	Vaginal Bleeding
36	VBG	Vein Blood Gas

فصل ۱۰

داروهای کراشکارت

داروهای مهم یخچالی

میزوپروستول: MISORROSTOL

صرف در حاملگی x :

گروه دارویی درمانی: آنالوگ پروستاگلندین E1 ، ضدزخم، محافظ مخاط معده

اشکال دارویی: Tab:100mcg. Zoo Mcg

فارماکوکیتینگ - دینامیک، مکانیسم اثر: میرزوپروستول آنالوگ پروستاگلندین E1 است که ترشح اسید معده را کاهش می دهد و از سوی دیگر سبب تنظیم و افزایش ترشحات بیکربنات و موکوس در معده می شود. از سوی دیگر میزوپروستول می تواند موجب انقباطات رحمی هم شود. که سبب سقط، زایمان زودرس یا نقايس زایمانی می شود جذب دارو از راه خوراکی سریع بوده و ۹۰٪ آن به پروتئین های پلاسمایا متصل می شود دارو در مدت ۱۲ دقیقه به حداقل دوز پلاسمایی بدن صورت گرفته و حدود ۱۵٪ آن در حد نوع و بقیه در ادرار دفع می شود.

نیمه عمر نهایی دارو ۴۰-۲۰ دقیقه است.

صرف بر حسب اندیکاسیون در این بخش:

- ۱ - باز کردن سرویکس و القای زایمان
- ۲ - ختم حاملگی

عوارض جانبی :

شایع ترین = سردرد، اسهال، دردشکمی، تهوع، نفخ، استفراغ، دیسپیسی، لکه‌بینی، دیسنور، اختلال قاعدگی موارد منع
صرف: منع در حساسیت به پروستاگلندین، زنان حامله و شیرده

توجهات پزشکی-پرستاری / آموزش بیمار - خانواده:

بروز اسهال با دوز دارو مرتبط است و طی ۲ هفته درمان ایجاد می شود که صرف دارو پس از غذا و پیش از خواب و عدم
صرف آنتی اسیدهای حاوی منیزیم کاهش می یابد.

پروژسترون: PROGESTRONE

صرف در حاملگی: گروه X

گروه دارویی درمانی: پروژستین

اشکال دارویی: Injection solution : 25-50 mg/1ml
Vaginal Suppositories : 200-400 mg

فارماکوکیتینگ- دینامیک، مکانیسم اثر: در اثر جلوگیری از حاملگی، این دارو تخمک گذاری را مهار میکندو باعث
افزایش ویسکوزیته مخاط گردن رحم میشود. نیمه عمر ان ناشناخته میباشد. پروگنادین بصورت گونزوگه گلوکورونید از
راه ادرار دفع میشود.

صرف بر حسب اندیکاسیون در این بخش:

- ۱ - آمنوره
- ۲ - خونریزی دیس فونکسیونل رحم DUB
- ۳ - سندرم پیش از قاعدگی

عوارض جانبی :

CNS: سرگیجه، سردرد، لتاژی، افسردگی و خستگی

CV : ترومبوفلوبیت ، آمبولی ریوی و ادم

Derm : ملاسمما ، راش ، آکنه و ریزش مو

GU : دیسمنوره ، آمنوره ، اروزیون سرویکس ، ترشحات غیرطبیعی

Hepatic : برقان کلستاتیک

Metabolic : هیپرگلیسمی ، کاهش لیبیدو

Local : درد محل تزریق

توجه: در صورت ایجاد علائم واکنش افزایش حساسیت ، ترومبوآمبولی ، اختلالات ترومبوتیک ، اختلالات بینائی ، سردرد میگرنی و یا افسردگی شدید ، مصرف دارو باید قطع گردد.

توجهات بالینی :

جهت حل شدن کریستاله و سهولت در آسپیراسیون دارو به داخل سرنگ ، آمپول محتوی دارو را برای جند لحظه داخل اب گرم قرار دهید. دارو را بصورت عمیق تزریق نموده و محل تزریق را به تناب تغییر دهید. دارو را دور از نور و درجه حرارت ۱۵-۳۰ درجه را نگهداری کنید. از بخ زدگی دارو جلوگیری کنید شیاف دارو را در درجه حرارت ۸-۲ درجه نگهداری کنید.

آموزش بیمار - خانواده:

به بیمار یا موزید ایجاد تغییر در الگوی خونریزی واژینال یا لکه بینی را به پزشک اطلاع دهد.

آلبومن (ALBUMIN)

طبقه بندی فارماکولوژیک: مشتقات خون

طبقه بندی درمانی: افزایش دهنده حجم پلاسمما

طبقه بندی مصرف در حاملگی: گروه C

اشکال داروئی:

Injection solution 5%(100ml , 250ml , 500ml)

Injection solution 20%(100ml , 250ml , 500ml)

اندیکاسیون:

۱. شوک

۲. هیپوپروتئینمی

۳. سوختگی ها

۴. هیبر بیلی روین

عوارض جانبی:

سردرد، هیپرتانسیون، هیپوتانسیون، افزایش حجم مایعات بدن، ادم ریوی، تاکی کاردی، برافروختگی، کهیر، راش، تهوع و استفراغ، افزایش ترشح بزاق، تب، لرز، تغییرات تنفس، درد پشت، دیس پنه

توجهات بالینی:

۱. محلول آلبومین زرد کهربایی روشن است. در صورت کدر بودن این محلول با وجود ذرات در آن از مصرف آن پرهیز شود.
۲. جهت رقیق کردن این دارو از آب استریل استفاده نکنید، زیرا موجب کاهش اسمولاریته و در نتیجه افزایش بروز خطر همولیز کشند و نارسایی حاد کلیوی میشود
۳. در بیماران با شوک هیپوولمیک با سرعت لازم برای جبران حجم خون در ابتدای تجویز و سپس جهت پیشگیری از پیش بار حجمب و ادم ریوی باید سرعت جریان را کاهش داد.
۴. معمولاً برای پیشگیری و درمان بروز علایم آلرژیک، از داروهای آنتی هیستامین استفاده میشود.
۵. زمانی که به یک بیمار مبتلا به ادم مغزی، آلبومین تجویز میشود، بایستی از تجویز مایعات کامل به مدت ۸ ساعت خودداری نمود.

آموزش بیمار - خانواده:

علایم و نشانه های واکنشهای حساسیتی را به بیمار آموزش دهید.

روگام

(Rho (D)Immune Globulin Human Rhogam)

صرف در حاملگی: C

گروه دارویی درمانی: Immune Serum

اشکال دارویی:

(Standard Dose) inj : 300 meg/ Vial

(Micro Dose) inj : 50 meg/ Vial

اندیکاسیون:

تماس Rh مثبت (حاملگی فول ترم با ترمیناسیون حاملگی بعد از ۱۳ هفته) تهدید به سقط ختم حاملگی (خود به خود با القای سقط تا EP) با سن ۱۲ هفته یا کمتر امینوسنتز یا توده های شکمی در حاملگی

ملاحظات پرستاری:

بعد از زایمان، نمونه خون بند ناف نوزاد را به آزمایشگاه بفرستید تا گروه خونی و کراس مچ انجام گیرد. اطمینان حاصل کنید که مادر (D) Rho منفی است. دارو را مطابق دستور و فقط در صورتی به مادر تجویزی کنید که نوزاد (D) مثبت باشد. تجویز را میتوان در طی ۷۲ ساعت از زایمان انجام داد.

این سرم ایمنی باعث ایمنی غیر فعال (پاسیو) در بیمار میشود که در معرض خون جنین (D) مثبت در طی حاملگی قرار گرفته باشد و از تشکیل آنتی بادی و ایمنی فعال یا اکتیو، جلوگیری میکند. زیرا این آنتی بادی ها در حاملگی های (D) Rho مثبت بعدی می توانند خطرناک باشند.

تجویز:

واکسیناسیون با ویروس زنده را تا ۳ ماه بعد از دریافت ایمنو گلوبولین به تعویق اندازید. نوع میکرو دوز ایمنو گلوبولین در بیمارانی تجویز میگردد که تحت عمل سقط درمانی قرار میگیرند یا قصد سقط جنین تا ۱۲ هفتگی حاملگی را دارند مگر مادر (D) Rho منفی داشته باشد آنتی بادی Rh مثبت باشد یا پدر یا جنین Rh منفی باشند.

آموزش بیمار:

علت تزریق ایمنو گلوبولین ایمنی و چگونگی حفاظت در حاملگی های بعدی

دکاپتیل

Diphereline , Decapeptyle)
(Triptorelin ,

صرف در حاملگی : x

گروه دارویی درمانی: ضد نئوپلاسم ، محرك تخمک گذاري

اشکال دارویی:

For Injection: 3.75 mg
Injection : 95.6 mcg

اندیکاسیون:

سرطان پیشرفته پروستات ، آندومتریوز ، بلوغ زودرس، درمان ناباروری

عوارض جانبی:

سردرد، خستگی، ادم، تپش قلب، هیپرتانسیون، تهوع، اختلالات قاعده‌گی، بزرگ شدن و حساس شدن پستانها

ملاحظات پرستاری:

۱. قبل از تجویز دارو از عدم حاملگی بیمار اطمینان حاصل نمایید.
۲. این دارو باید زیر نظر متخصص مربوطه تجویز گردد.
۳. میزان I&O بیمار را کنترل نمایید.

آموزش بیمار:

۱. از بیمار بخواهید دوره درمان را کامل نماید.
۲. به بیمار تذکر دهید در خلال درمان با این دارو از روشهای غیر هورمونی پیشگیری از بارادری استفاده نماید.

داروهای مخدر

Pethidine

نام تجاری: Demerol

طبقه بندی فارماکولوژیک: ضد درد مخدر شبه تریاک

طبقه بندی درمانی: ضد درد، داروی کمکی در بیهوشی

طبقه بندی مصرف در حاملگی: گروه B

اشکال داروئی: 25mg/1ml 50mg/1ml 100mg/2ml

عواض جانبی:

CNS: آرامش بیش از حد، بیخوابی، سرخوشی، آزیتاسیون، کنفوزیون، سردرد، ترمور، میوز، تشنج و وابستگی روانی و کابوس

CV: تاکیکاردی، برادیکاردی، آسیستول، هایپرتانسیون، هایپوتانسیون، سنکوب، ادم

Derm: راش، خارش، درد در محل تزریق

GI: خشکی دهان، بی اشتلهائی، کولیک صفراءوی، ایلئوس، تهوع، استفراغ و یبوست

GU: احتباس ادراری، اشکال در ادرار کردن، کاهش لیبیدو

Others: دپرسیون تنفسی

توجهات بالینی:

تزریق زیرجلدی دارو در دنایک است و تزریق عضلانی مناسب تر است. قبل از تزریق عضلانی دارو را آسپیره نمائید. جهت تزریق وریدی باید آمپول را حداقل در ۵cc آب مقطور یا نرمال سالین رقيق کرده و به آهستگی تزریق نمائید. تزریق وریدی داروی رقيق نشده ، ممکن است منجر به افزایش ضربان قلب و سنکوب شود. دارو را در ظروف مقاوم به نور و درجه حرارت ۱۵-۳۰°C نگهداری کنید.

آموزش بیمار/خانواده

- مصرف دارو احتمالا سبب خواب آلودگی و گیجی میگردد ، به همین جهت به بیمار توصیه نمائید تا مشخص نشدن تاثیر دارو ، از رانندگی و سایر امور نیازمند هوشیاری پرهیز نماید.
- به بیمار توصیه کنید جهت پیشگیری از بروز هیپوتانسیون وضعیتی ، از تغییر وضعیت ناگهانی پرهیز نماید.
- به بیمار توصیه نمائید که از مصرف همزمان سایر داروهای تضعیف کننده اعصاب مرکزی در هنگام درمان با پتیدین پرهیز نماید.
- به منظور پیشگیری از بروز اتلکتازی ، بیمار را تشویق نمائید که هر دو ساعت یکبار مبادرت به انجام سرفه ، تنفس عمیق و چرخش در تخت نماید.

مصرف در دوران شیردهی:

این دارو در شیر ترشح میشود. بیمار بعد از مصرف دارو حداقل تا ۲-۳ ساعت نباید به کودک خود شیر دهد.

پنتازوسین Pentazocine

نام تجاری: Fortral , talwin

طبقه بندی فارماکولوژیک: آگونیست-آنتاگونیست نارکوتیک ها

طبقه بندی درمانی: ضد درد ، داروی کمکی در بیهوشی

طبقه بندی مصرف در حاملگی: گروه C

اشکال داروئی: Tablets : 50 mg

Injection : 30 mg/ml

اعراض جانبی:

CNS : آرامش بیش از حد ، بیخوابی ، سرخوشی ، تحریک پذیری ، سردرد ، سرگیجه ، پارستزی ، تشنج و توهمات CV : تاکیکاردی ، هایپرتانسیون ، شوک

Derm : درماتیت ، خارش ، دیافورز(تعريق آور) ، سفتی بافت نرم ، ندول در محل تزریق ، اسکلروز شدید پوست و بافت زیرجلدی

GI : خشکی دهان ، تهوع ، استفراغ و یبوست

GU : احتباس ادراری

توجهات بالینی:

تزریق عضلانی مناسب تر از تزریق زیرجلدی است.

پنتازوسین را میتوان مستقیما و بدون نیاز به رقیق کردن از راه وریدی تجویز نمود. تزریق باید آهسته و با سرعت 5mg/min، صورت گیرد.

آموزش بیمار / خانواده

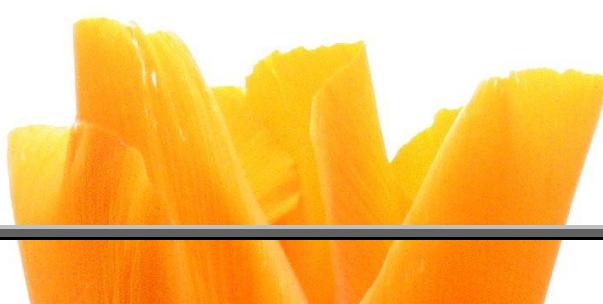
- مصرف دارو احتمالا سبب خواب آلودگی و گیجی میگردد ، به همین جهت به بیمار توصیه نمائید تا مشخص نشدن تاثیر دارو ، از رانندگی و سایر امور نیازمند هوشیاری پرهیز نماید.
- به منظور پیشگیری از بروز اتلکتاژی ، بیمار را تشویق نمائید که هر دو ساعت یکبار مبادرت به انجام سرفه ، تنفس عمیق و چرخش در تخت نماید.
- به بیمار توصیه کنید جهت پیشگیری از بروز هیپوتانسیون وضعیتی ، از تغییر وضعیت ناگهانی پرهیز نماید.
- به بیمار توصیه نمائید که از مصرف همزمان سایر داروهای تضعیف کننده اعصاب مرکزی در هنگام درمان با پتیدین پرهیز نماید.
- به بیمار توصیه نمائید که شستشوی مکرر دهان ، رعایت پهداشت دهان ، مصرف شیرینی و آدامس کم شیرین در تخفیف خشکی دهان موثر است.

صرف در دوران شیردهی:

ترشح این دارو در شیر ثابت نشده است. مصرف دارو در دوران شیردهی باید با احتیاط صورت گیرد.

فصل ۱۱

پروتکل ها و دستورالعملها

فصل ۱۲

اطلاعات آزمایشگاهی

فصل ۱۳

بخشنامه ها

و

دستورالعملهای کارگزینی در خصوص کارکنان

